

LIÊN LẠC
TIẾNG NÓI CỦA
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

CHỦ NHIỆM
NGUYỄN ĐÌNH TUẤN

BIÊN TẬP & ĐIỀU HÀNH

BẠCH VĂN NGHĨA
LÊ VĂN TỈNH
BERNARD NGUYỄN
BÙI CÔNG THẮNG
TẶNG THỊ LINH
NGUYỄN TRUNG TƯỜNG

CỘNG TÁC TRONG SỐ NÀY

Lê Bình, Lê Đăng, Trần Trung Hợp,
Helen Hương, Nguyễn Hân,
Nguyễn Mạnh Kym, Nguyễn Duy Mỹ,
Trịnh Văn Toàn, Đỗ Quý Toàn
Trịnh Vũ Điệp, Hà Thúc Sinh
Cao Ngọc Cường

BÀI VỞ XIN GỬI VỀ
BÁO LIÊN LẠC
71 GOLDENRAIN DR.
SAN JOSE CA 95111

EMAIL
lienlachdtn@gmail.com

CHI PHIẾU XIN TRẢ CHO
BÁO LIÊN LẠC

Trình bày
Bạch Văn Nghĩa & Nguyễn Đình Tuấn

Thư Quý Trường

Liên Lạc số 10 phát hành chậm trễ vì phải chờ đợi tin tức về Trại Hợp Bạn Thăng Tiến 10 cũng như phải hoàn chỉnh Website của Hướng Đạo Trường Niên để cùng với báo Liên Lạc ra mắt một lúc ngỡ hầu có thể yểm trợ hữu hiệu lẫn nhau.

Như quý trường đã biết qua danh sách yểm trợ và chi tiêu của mỗi kỳ báo Liên Lạc, tiền in báo chỉ tốn \$650, mà tiền gửi báo tới độc giả tại Mỹ và ngoài nước Mỹ lên tới trên dưới US \$1,000 chưa kể tới tiền bao thư, và văn phòng phẩm. Thông cảm với hoàn cảnh của anh chị em phụ trách báo Liên Lạc, quý trường khắp nơi hăng say yểm trợ, tiền bạc cũng như bài vở.

Đặc biệt, trong chuyến viếng thăm Làng BH-HDTN tại Portland Oregon và Seattle WA, tôi đã được Trường Bạch Văn Nghĩa, tuy rất bận rộn với các sinh hoạt của đơn vị cũng như công tác huấn luyện tại Oregon và Washington, hứa sẽ thực hiện một website chính thức cho Hướng Đạo Trường Niên. Với khả năng chuyên môn về computer, Trường Nghĩa đã bỏ thời giờ và tiền bạc để thực hiện Website chính thức cho Hướng Đạo Trường Niên với tên miền là "lienlac.net". Để vào trang nhà của website, xin xữ dụng đường dẫn http://www.lienlac.net Trang nhà lienlac.net được thực hiện như là một bản điện tử của tờ báo Liên Lạc với cùng nội dung và một số trang mở rộng nhằm phong phú hóa hình thức cũng như nội dung cho thích hợp với cấu trúc của một website. Với bước khởi đầu, lienlac.net mong nhận được ý kiến và đóng góp bài vở, hình ảnh của quý trường khắp nơi, để lienlac.net càng ngày càng khởi sắc.

Để đỡ gánh nặng cho báo Liên Lạc, xin đề nghị với quý trường xữ dụng computer, nêu nhận thấy đọc báo Liên Lạc trên lienlac.net là đủ không cần bản in, xin cho biết để rút tên khỏi danh sách gửi báo. Tuy nhiên, vì quý mến báo Liên Lạc, quý trường muốn có bản in trong tủ sách, chúng tôi vẫn tiếp tục gửi qua bưu điện như từ thời Trường Nguyễn Trung Thoại tới nay.

Nguyễn Đình Tuấn
Chủ Nhiệm

MỤC LỤC

NHÂN VẬT HƯỚNG ĐẠO

Trường Trâu Hiền Đào Trọng Cương

VĂN HÓA

*Ý thức dân tộc
Dakkia*

*Đỗ Quý Toàn
Trần Trung Hợp*

SINH HOẠT HƯỚNG ĐẠO

*Trại Giữ vừng 17
Lễ kỷ niệm 30 năm LĐ Vạn Kiếp
Trại trường Goshen và LĐ Hồng Bàng
Ngày HDVN tại San Jose
LĐ Hoa Lư lễ trao huy hiệu
Sinh hoạt HD tại Sacramento, CA
Trại Sắp Sẵn 10, Công Viên Quốc Gia Yellowstone*

*Trần Duy Mỹ
Lê Đình Đăng
Lê Bình*

*Sói Vui Tính
Trịnh Văn Toàn*

SINH HOẠT TRƯỜNG NIÊN

*Làng BHHDTN Dallas tham dự trại Giữ Vừng
Làng BHHDTN Houston
Mừng thượng thọ, kỷ niệm 9 năm, lễ tuyên hứa*

*Nguyễn Hân
Helen Hương
Làng Quảng Tế*

THÔNG TIN LIÊN LẠC

*Nổi dậy liên lạc
Thông cáo, tin tức TT 10*

NHÂN VẬT HƯƠNG ĐẠO

TRƯƠNG TRÂU-HIỀN ĐÀO TRỌNG CƯƠNG (1911- 2013)

Sinh ngày 7 tháng 2, năm 1911 (Tân Hợi) tại Bắc Ninh (Bắc Việt) trong một gia đình Nho giáo.

1934: Tốt nghiệp kiến trúc sư và lập gia đình cùng năm

1937-1945: Kiến trúc sư thành phố Hà Nội

1945: Toàn quốc kháng chiến, tản cư ra hậu phương

1947: Hồi cư về lại Hà Nội

1949: Hành nghề kiến trúc sư (cơ sở tư nhân), giám định việc bồi thường chiến tranh.

1954: Sau hiệp định Genève chia đôi đất nước, Trương vô Nam. Thời gian này Trương giữ nhiều nhiệm vụ:

-Trưởng khu kiến thiết 4

-Trưởng khu kiến thiết 2

-Kiến trúc sư, cố vấn Bộ Lao Động và thành phố Đà Lạt

1974: Qua Canada thăm 2 con đang du học tại đây

1975: Biến cố 30/4 Trương xin tỵ nạn ở Canada. Sau đó 8 người con ở Việt Nam được Hải Quân VNCH di tản qua Canada đoàn tụ với gia đình

1983: Sau khi người con út tốt nghiệp Đại học, từ Montréal Trương dọn nhà về Ottawa và được Trương Trần Văn Khắc trao lại chức Hội Trưởng Hội Người Việt Cao Niên Ottawa-Hull. Trương giữ chức Hội trưởng trong 5 năm (1985-1990)

1985-1990: Trương được Trương Trần Văn Khắc trao lại chức Hội Trưởng Hội Người Việt Cao Niên Ottawa-Hull.

1990-1992: Trương là Chủ tịch Hội Đồng Quản Trị Trung Tâm Văn Lang là chung cư của chính phủ Ontario dành cho người già và người có lợi tức thấp

1998: Trương là Hội Trưởng Liên Hội Người Việt Cao Niên Canada

Những năm sau này, Trương sống tại chung cư cao niên Garry J. Armstrong Home ở Ottawa.

Trương lìa rừng vào ngày 15 tháng 11 năm 2013, tại Ottawa, thọ 103 tuổi.

Sinh Hoạt Hương Đạo

1930: Trương gia nhập Hương Đạo và là đoàn viên đoàn Lê Lợi. Đây là đoàn Hương Đạo Việt Nam đầu tiên do cố Trương Trần Văn Khắc làm Đoàn trưởng. Trương ở đội Trâu và có tên rừng là Trâu Hiền. Trong đội Trâu có Trương Trần Duy Hưng, sau này là Thị Trưởng thành phố Hà Nội

1954: Cuộc chiến tranh Việt Pháp bùng nổ, và sau đó, vì bận công vụ, Trương không còn cơ hội tiếp tục sinh hoạt Hương Đạo

1987: Trương đã cùng với Trương Trần Văn Khắc qua Pháp dự trại Thăng Tiên 1 tại Jambville. Tại đây, Trương gặp lại Trương Ngô Thế Tân, là bạn cũ Hương Đạo từ năm 1930.

1994: Trương gia nhập Xóm Hương Đạo Trương Niên Ottawa do Trương Nguyễn Đức Phúc (khi ấy) làm Trưởng xóm

1998*: Trương được Hội Đồng Trung Ương Hương Đạo Việt Nam tặng thưởng Huân chương Bắc Đẩu của Hương Đạo.

Những năm gần đây, tuy tuổi cao, sức yếu Trương Trâu Hiền Đào Trọng Cương vẫn là một trong những cây cổ thụ của phong trào Hương Đạo Việt Nam và Trương là thành viên danh dự trong Làng Bách Hợp Hương Đạo Trương Niên Ottawa.

TRÂU HIỀN LÀ RỪNG

Ngày 14/11, nhân viên Garry J. Armstrong Home, nơi Trường Trâu Hiền Đào Trọng Cương cư ngụ, báo tin cho gia đình biết Trường bị khó thở, và đang trong tình trạng nguy kịch. Trưa ngày hôm sau, Xóm Bách Hợp HDTN Ottawa được tin không lành về Trường, lần này Trường sẽ khó vượt khỏi cơn nguy kịch.

Sáng sớm ngày 16/11 nhận tin dữ: Trâu Hiền lìa rừng khoảng 9 giờ tối hôm trước (15/11/2013). Gia đình cho biết Trường ra đi rất nhẹ nhàng, trong tiếng kinh cầu của Sư cô Thích Nữ Viên Tánh và ban hộ niệm chùa Hiếu Giang. Con cháu, dâu, rể, hầu như cả gia đình đều có mặt trước khi Trường trút hơi thở cuối cùng.

Trường Nguyễn Minh Phúc, mỗ xóm, liên lạc ngay với lý trưởng Nguyễn Kim, thông báo tin dữ cho cả xóm hay và phân chia công tác, tin cho HĐ các nơi, viết tiểu sử, đặt vòng hoa, thảo chương trình nghi lễ tiễn đưa, v.v... Người nào việc nấy, lo chu tất công việc và hẹn gặp nhau đến chia buồn cùng tang quyến và thực hiện nghi thức đặt "dấu nghi" cho Trường Trâu Hiền tại nhà quản St. Joseph, bên Orleans (phía đông Ottawa).

Đúng 5 giờ chiều ngày 18/11, ACE Xóm Bách Hợp HDTN Ottawa đã có mặt đầy đủ. Trường Kim hướng dẫn mọi người xếp hàng ngay ngắn trước bàn thờ Trường Cương. ACE Hướng Đạo mặc đồng phục đứng phía trước, gia đình và thân hữu đứng sau. Những người trong gia đình Trường đứng hai bên bàn thờ. Trong không khí trang nghiêm và im lặng, Trường Phúc xin phép gia đình thực hiện Lễ tiễn biệt theo nghi thức HĐ và cho biết diễn tiến của chương trình. Sau phần giới thiệu của mỗ xóm, Trường Kim, đại diện gia đình HĐ ngỏ lời phân ưu và giải thích vắn tắt về nghi thức "đặt dấu nghi". Trường nói: "Khi một trường HĐ qua đời, anh chị em HĐ chúng tôi cử hành lễ đặt dấu nghi. Nghi thức này cho thấy việc ra đi của Trường chỉ là tạm nghỉ cuộc chơi lớn. Khi tuyên thệ gia nhập tổ

chức HĐ, một số anh chị em chúng tôi đều có tên rừng, thí dụ như tên rừng của Trường là Trâu Hiền". Trường Kim ngậm ngùi nói tiếp: " vì thế lia rừng là cách nói của HĐ khi một trường qua đời". Mọi người im lặng lắng nghe. Thời gian tưởng như ngưng lại.

Tiếp theo là phần tiểu sử do Trường Điệp đọc: "Trường Trâu Hiền Đào Trọng Cương sinh ngày 7 tháng 2, năm 1911 theo âm lịch là năm Tân Hợi, trong một gia đình Nho giáo. Trường gia nhập phong trào HĐ rất sớm, năm 1930, và là đoàn viên đoàn Lê Lợi, do Trường Trần Văn Khắc là Đoàn trưởng". Trong khung cảnh trang nghiêm tĩnh lặng, tiếng Trường Điệp chậm rãi, đều đặn, từng lời, từng lời như đang vẽ lại cuộc đời sinh hoạt Hướng Đạo của Trường Trâu Hiền trước sự chứng kiến của gia đình, thân quyến và quan khách tham dự.

Sau phần đọc tiểu sử, Trường Võ Minh Thi, Phó Trường Chi nhánh HĐVN Canada đã đại diện HĐHĐ/TU và Chi nhánh Canada cũng như HDTN Montréal, đọc điện thư phân ưu của 3 tổ chức chánh, còn những phân ưu của các đơn vị HĐ và thân hữu, vì không đủ thì giờ, nên trao lại cho tang quyến. Ông Đào Trọng Quyền đã thay mặt cho gia đình ngỏ lời cảm ơn HDTU, các đơn vị HĐ và các ACE Hướng Đạo. Vì là một người có kinh nghiệm làm MC, một thời lầy lừng tại thành phố Montréal, nên ông đã ứng khẩu với những lời lẽ ý nhị: "Bố tôi đã say mê sinh hoạt HĐ ngay từ thời còn trẻ cho đến cuối đời. Hôm nay Trâu Hiền đã lìa rừng, nhưng là để đi đến một ngôi rừng khác và sẽ gặp lại các Trường, đã một thời cùng nhau sinh hoạt. Rồi mai đây, quý Trường sẽ gặp lại Trâu Hiền, cùng nhau tiếp tục cuộc chơi HĐ".

Nơi đây, mùa đông Canada trời xập tối rất nhanh nên anh chị em chúng tôi hát bài "tạm biệt" rồi chia tay, ai về nhà người nấy, trong sự luyến tiếc, ngậm ngùi. Mới ngày nào....! Phải, chỉ mới đây thôi...!

Trịnh Vũ Điệp

Làng Bách Hợp HĐ Trường Niên Ottawa

Tiên chủ Làng BH HDTN Ottawa, Tr. Đào Trọng Cương với dân làng Ottawa và khách phương xa từ Montreal tới thăm

Ý THỨC DÂN TỘC

Sói Lịch-thiệp
ĐỔ QUÝ TOÀN

(Bài này trích trong cuốn Đứng Vững Ngàn Năm - Nhờ đâu nước Việt vẫn còn sau ngàn năm Bắc thuộc của tác giả, ký tên Ngô Nhân Dụng, mới xuất bản)

(Bài 2)

ĐOÀN KẾT ĐỂ SỐNG

Có thể đoán chắc chắn trong thời Bắc thuộc tổ tiên chúng ta đã có nhiều cơ hội cảm thấy họ thuộc vào một cộng đồng tưởng tượng, hình ảnh được Benedict Anderson dùng để nói về bản chất các dân tộc. Tổ tiên chúng ta, từ Giao Chỉ xuống Cửu Chân, Nhật Nam, tự nhận ra họ có những điểm tương đồng, một tình liên đới ngày càng mật thiết, tự thấy họ khác hẳn đám quan quân nhà Hán đưa sang. Từ đó, họ ý thức mình là một dân tộc. Người Việt có thể hình dung một “cộng đồng tưởng tượng” giữa những người nói cùng một thứ tiếng, cùng theo một phong tục, cùng thờ cúng những thần linh riêng, vân vân. Một mạng lưới quan hệ hàng ngang đã thành hình gây nên tình đoàn kết, mỗi lần một người nổi lên thì muôn người hưởng ứng.

Giống như dân Canada hay xác nhận nước mình khác Mỹ, chắc từ hai ngàn năm trước dân Việt đã tự xác định trên căn bản là mình khác người Trung Hoa; không muốn giống, không muốn biến thành người Trung Hoa! Ý tưởng đó chắc có ngay từ khi hai nước mới tiếp xúc, càng mạnh thêm trong suốt một ngàn năm sau. Khi nhìn lại lịch sử Việt Nam, chúng ta thấy nước mình đủ các điều kiện trở thành một “dân tộc – quốc gia” như Renan hoặc Meinecke đã trình bày. Có quá khứ chung, có ý chí sống chung, và có các yếu tố văn hóa, ngôn ngữ chung để nối liền với nhau. Điều quan trọng nhất là người Việt thấy nếu họ đoàn kết với nhau như một dân tộc thì tốt hơn, có lợi hơn là sống làm thần dân của một đế quốc Trung Hoa rộng lớn.

Ý thức dân tộc đã được đào luyện, được nung nấu trong thời Bắc thuộc do tất cả các thành tố tự nhiên: chủng tộc, ngôn ngữ, phong tục, tín ngưỡng. Mỗi yếu tố có lúc nặng, lúc nhẹ; nhưng luôn luôn cùng có mặt và hỗ trợ, thúc đẩy lẫn nhau. Ách đô hộ đã nung nấu ý thức của dân Việt ngày càng mạnh. Cho nên khi Lý Thường Kiệt tuyên bố “Nam Quốc” thuộc chủ quyền của “Nam Đê” thì tất cả mọi người Việt thấy đó là một sự thật hiển nhiên, từ bao đời vẫn như vậy, không có gì nghi hoặc, cần bàn cãi nữa.

Trong sử sách, chúng ta chỉ “đọc” được các dấu hiệu ý thức dân tộc qua các biến cố lớn như các cuộc khởi nghĩa và qua hành động của các vị anh hùng. Còn người dân Việt bình thường thì sao? Phải tự hỏi trong một ngàn năm đô hộ người dân Việt đã cảm xúc và suy nghĩ thế nào; để có những lúc họ cùng nhau đứng lên đòi tự chủ? Tại sao bao nhiêu nông dân cũng dám đứng lên theo các lãnh tụ thuộc dòng dõi các lạc hầu, lạc tướng nổi loạn, dù họ phải hy sinh? Động cơ nào thúc đẩy mọi người kết hợp cùng nhau tranh đấu?

Muốn tạo nên một sức mạnh tập thể mà chúng ta gọi là ý thức dân tộc, người ta phải nối kết với nhau qua những liên hệ tình cảm. Sách sử Trung Hoa viết về nước ta không bao giờ mô tả các động cơ trong tình tự như thế, ngoài những chi tiết cho thấy người Việt đều uất hận vì quan lại tham tàn. Nhưng tình liên đới tập thể của tổ tiên chúng ta trong thời Bắc thuộc nuôi nấng như thế nào? Tại sao nhiều người sẵn sàng liều chết đứng dậy? Tại sao người ta tin tưởng vào các vị thủ lãnh, đến mức không sợ chết mà cũng không lo nếu còn sống sẽ bị trừng phạt?

Suy nghĩ một cách thực tế, có thể giải thích tình liên đới và mối nhất tâm của dân Việt trước hết vì tất cả được thúc đẩy bởi những những lợi ích kinh tế. Tinh thần yêu nước chắc chắn đã đưa tới nhiều hành động dũng cảm; nhưng nếu thấy rõ những động cơ kinh tế thì chúng ta hiểu được hành động của người xưa một cách chắc chắn hơn.

Người nghiên cứu kinh tế chỉ giả thiết rằng, khi tính về lâu về dài, ai cũng lo lợi ích cho bản thân và cho gia đình mình. Cũng như mỗi quan tâm chính của mọi sinh vật là lo cho giống giống tồn tại; mệnh lệnh này đã được “viết” sẵn trong gen di truyền. Quyết định hợp lý của một đám đông, trong một thời gian lịch sử lâu dài, bao giờ cũng nhằm mục tiêu bảo tồn chủng loại. Mỗi cá nhân hầu như không ý thức về lựa chọn chung đó, nhưng tất cả mọi người trong một tập thể, sau cùng, sẽ đi tới những quyết định “hợp lý” nhằm giữ gìn nòi giống.

Loài người bắt đầu đoàn kết vì phải cùng nhau chế ngự thiên nhiên. Càng đoàn kết hơn khi phải chống lại những đám người khác giống đang đe dọa xâm lăng và tiêu diệt mình. Họ đứng lên chống cự đến cùng; với hy vọng là dù mình có chết thì một số người trong gia đình, trong họ hàng, làng xóm của mình vẫn còn sống, và dòng dõi được tiếp tục

lưu truyền; theo bản năng sinh tồn và bảo vệ dòng giống. Ý chí đoàn kết của dân Lạc Việt chắc đã phát khởi lần đầu tiên khi nghe tin quân nhà Tần hoặc quân nhà Hán sắp xâm lăng. Dân chúng mọi nơi cảm thấy một tình liên đới mật thiết với nhau, phải cùng lo đề phòng và chống cự.

Đến lúc bị người nước ngoài thống trị, có lúc người dân Việt phải quyết định lựa chọn giữa hai tương lai. Một bên là chấp nhận tiếp tục bị quan lại phương Bắc bóc lột và đè nén không biết bao giờ mới hết. Bên kia là nổi dậy tranh đấu chấm dứt ách đô hộ, với hy vọng dù mình chết thì gia đình mình cũng còn được sống, sẽ thoát khỏi cảnh bóc lột. Lựa chọn hợp lý nhất là cùng nhau nổi dậy. Vì dù chỉ nuôi một chút hy vọng cũng còn hơn là tiếp tục cảnh sống tuyệt vọng không biết bao giờ thay đổi.

Khi đi theo các vị thủ lĩnh nổi dậy, người dân cũng đứng trước những lựa chọn thực tế: Lật đổ những quan tham đang cai trị mình rồi thì sau đó những ông quan mới có tốt hơn, có tử tế hơn hay không? Trong những thời bên Tàu có loạn, nếu các viên quan cai trị ở Giao Châu tử tế, như Sĩ Nhiếp, Đào Hoàng, thì dân Việt cũng không nổi lên chống họ. Người Việt đã đứng lên đòi quyền tự chủ không phải chỉ vì họ ghét người Hán, mà vì họ thấy không thể sống mòn mỏi dưới chế độ tham tàn lâu hơn được. Hy vọng của họ là thay thế các viên thái thú, thứ sử bằng bất cứ chế độ mới nào cũng sẽ tốt hơn. Càng bị bóc lột, bị đàn áp, ý chí đó càng mạnh. Nhiều cuộc nổi dậy ở nước ta trong thời Bắc thuộc đã thất bại; nếu những người cầm đầu cho thấy họ cũng tàn nhẫn, ác độc. Thí dụ khi một thủ lĩnh nổi loạn là Lương Thạc (năm 322) đem quân cướp bóc, trả thù các di dân người Hoa, thì sau cùng ông ta thất bại. Bởi vì chính đám di dân “người Hoa” này phần lớn cũng là người miền Nam Trung Quốc, họ đã hội nhập dễ dàng vào xã hội địa phương. Những cuộc khởi nghĩa thành công thường do những người đã được tiếng là nhân từ, biết thương người, biết bao dung, có thể tin tưởng. Chỉ cần người dân chịu đoàn kết là có thể cùng nhau khởi nghĩa. Nếu không được dân chúng theo thật đông đảo thì các vị anh hùng hào kiệt không thể nào kháng cự được quân giặc, hay gây dựng được cơ đồ.

Dân Việt ở miền sông Hồng dần dần chịu ảnh hưởng của người Hán nhiều hơn miền sông Mã, sông Chu. Quận Giao Chỉ bị áp lực Hán hóa mạnh hơn và sớm hơn. Các quận Cửu Chân và Nhật Nam sống xa trung tâm đô hộ, thì tinh thần phản kháng bền bỉ nhất. Nhưng người dân sống ở hai vùng sông Hồng và sông Mã cũng có lúc chứng tỏ họ vẫn đoàn kết; có lẽ động cơ mạnh nhất là tình máu mủ; nhưng cũng vì họ biết rằng mình “cùng chung một giàn,” đều là nạn nhân của các quan lại tham tàn như nhau. Ngay cả những người được học chữ Hán, biết một lý tưởng, có thể coi như một “chủ nghĩa quốc tế” gọi là “Thiên hạ vi công” của Khổng Tử, họ cũng biết những lý thuyết trừu tượng đó không có giá trị gì so với tình máu mủ. Một giọt máu đào hơn ao nước lã. Những di dân từ miền Nam sông Trường Giang sang nước ta, sau vài thế hệ

cũng chịu chung số phận bị bóc lột như những người dân bản xứ. Họ dần dần phát triển một quan hệ hàng ngang với dân địa phương trong cùng một cộng đồng tương tượng. Vì đám quan lớn từ Trung Quốc gửi sang thường là người phía Bắc Trường Giang, không cùng tiếng nói, không cùng tổ tiên, phong tục khác với đám di dân cũ. Mà khi bóc lột thì các tham quan sẽ thấy khai thác đám di dân giàu có sẽ nhiều lợi lộc nhất. Tình liên đới giữa các vùng thuộc nước Văn Lang cũ đã thể hiện rất rõ ngay trong thế kỷ thứ hai, chưa đầy một trăm năm sau khi Mã Viện đặt hệ thống cai trị trực tiếp và thay đổi phong tục, luật lệ của người Lạc Việt.

Năm 136, trong vùng sâu nhất của quận Nhật Nam, dân địa phương từ miền núi kéo xuống tấn công quân Hán đóng đồn tại Tượng Lâm, phía Nam Quảng Trị bây giờ. Thái thú Phan Diễn lúc đầu huy động hơn chục ngàn quân từ hai quận Giao Chỉ và Cửu Chân, tính đưa đạo quân này vào đánh dẹp đám dân “phản loạn” ở phía cực Nam. Nhưng điều không ngờ là đám quân sĩ hai quận đó không những không chịu đi “đánh giặc;” mà sau cùng họ còn nổi lên, đốt phá các cơ sở chính quyền cai trị tại Giao Chỉ và Cửu Chân. Tại sao họ hành động như vậy? Có thể vì đa số đám quân này là người Việt được tuyển mộ, họ đã từ chối không đi giết “đồng bào” của mình. Hoặc những người Hoa đóng vai chỉ huy cấp giữa trong đó chính họ cũng bất mãn với đám quan lại bạo ngược, nên đã chọn đứng về phía dân bị trị.

Triều đình nhà Hán được báo nguy, tính gửi 40,000 quân từ bên Tàu sang trừng trị đám lính Giao Chỉ và Cửu Chân “bất phục tùng;” nhưng sau đó bãi bỏ; sử chép, vì ông vua nghe lời khuyên can của Lý Cố. Thay vì đem quân thảo phạt, nhà Hán cử một viên quan hiền lành hơn sang tìm cách phủ dụ quân lính và hồi lộ, chia rẽ người địa phương, cho họ đánh lẫn nhau. Sự kiện hàng ngàn quân không chịu đi “dẹp loạn” cho thấy một tình liên đới đã thể hiện rõ rệt, một tình đoàn kết của dân Việt, từ miền Giao Chỉ phía Bắc xuống Cửu Chân, tới Nhật Nam. Kết quả là triều đình nhà Hán phải thay đổi những quan lại hà khắc. Kinh nghiệm này thúc đẩy cho tình liên đới và đoàn kết của người dân lên cao hơn. Các đám quân nhân còn nổi loạn rất nhiều lần trong những thế kỷ sau, cho thấy sự cách biệt giữa các quan lại do triều đình nhà Hán ở Trường An (thuộc Thiểm Tây ngày nay) cử sang và các binh sĩ gốc từ các vùng khác ở Trung Quốc; chính “quê hương” của họ cũng bị quân Hán chiếm đóng. Tám năm sau cuộc nổi dậy ở Tượng Lâm, năm 144 dân Nhật Nam lại nổi lên chiếm các thành trì. Điều đáng kể là sau đó, dân Cửu Chân và Giao Chỉ cũng nổi lên theo. Có thể tương tượng trong thời gian giữa hai cuộc nổi loạn này, tổ tiên chúng ta ở hai vùng sông Mã và sông Hồng đã cảm nhận rõ ràng là số phận của họ gắn liền với nhau, chịu chung những tai họa do bọn tham quan nhà Hán gây ra; chỉ đoàn kết lại mới có thể đòi thay đổi. Mỗi liên cảm này đã ăn sâu vào tâm thức, được tích lũy với những kinh nghiệm sống, bồi đắp nên ý thức

dân tộc.

Không cần làm vương đất Bắc.

Ý thức dân tộc của người Việt cũng được củng cố nhờ địa giới thiên nhiên vạch ra một vùng đất riêng có thể gọi là “nước ta,” tách biệt với các vùng phương Bắc. Trong phạm vi lãnh thổ đó, điều kiện kinh tế lại đủ tự túc, không tùy thuộc bên ngoài. Vùng đất riêng này lại tụ tập những người thuộc một sắc dân tương đối thuần nhất và đông đúc, nhờ thế họ có khả năng đồng hóa cả các di dân. Nhờ dân số và kinh tế đủ vững nên, trong các giai đoạn tự lập, những người cầm đầu, dù là các thủ lĩnh địa phương hay các quan lại tự chiếm quyền, đều chỉ lo xây dựng lãnh địa riêng của mình, không muốn bành trướng lên phía Bắc.

Sau những cuộc khởi nghĩa giành quyền tự chủ các lãnh tụ người Việt thành công đã chấp nhận chỉ làm chủ một vùng gồm những người cùng sắc tộc; họ không tìm cách mở bờ cõi qua các vùng phía Bắc. Cứ như thế nhiều lần, dân ta đã xác định một ranh giới ở trong châu Giao cũng là vùng thuộc nước Văn Lang cũ, tách khỏi Quảng Châu và Hợp Phố. Ranh giới đó tạo ra một khuôn khổ địa dư trong đó ý thức dân tộc được tập trung mà phát triển. Người Việt không bị phân tán như các sắc dân bên kia biên giới. Ở bên đó, sau các cuộc nổi dậy ở Hồ Nam, Quảng Đông, Vân Nam, Phúc Kiến, Quế Châu, người dân vẫn không tạo được một ý thức thấy coi họ là những cộng đồng riêng biệt.

Cần phân tích sự khác biệt giữa các tỉnh phía Nam Trung Quốc với nước ta để hiểu tại sao các thủ lĩnh người Việt nổi lên thường không nuôi tham vọng vượt ra ngoài lãnh thổ. Nói chung, trong các tỉnh miền Hoa Nam các sắc dân sống bên nhau không thuần nhất như dân Lạc Việt mà họ bị áp lực di dân miền Bắc mạnh hơn. Trên địa bàn rộng lớn của mỗi tỉnh, dân bản địa thuộc nhiều sắc tộc với số đông ngang ngửa với nhau. Miền đất này lại tiếp nhận rất nhiều đợt di cư lớn của người Hán từ phương Bắc xuống; trong khi số di dân xuống tới ở vùng sông Hồng, sông Mã thưa thớt hơn. Đám di dân mới đến các tỉnh trên là một nhân tố giúp thống nhất nước Trung Hoa. Họ thường sống ở vùng đồng bằng; dần dần họ chiếm đa số ở những nơi mà quan lại cũng là người phương Bắc. Thủ lĩnh của các sắc dân cũ bị mất quyền, không chịu hợp tác thì rút lên miền núi, mang theo nhiều người cùng sắc tộc; trên vùng đất còn lại ảnh hưởng của đám di dân mới càng mạnh hơn. Chính đám di dân từ phía Bắc đi xuống cũng không thuần nhất. Người dân các tỉnh Hà Bắc, Sơn Tây, thuộc các nước Ngụy, nước Triệu đời xưa; ngôn ngữ và lối sống cũng khác với người vùng Sơn Đông từng thuộc các nước Lỗ, nước Tề. Các di dân vốn không chia sẻ quá khứ chung. Tiếng nói lại bất đồng. Vì thế họ phải tìm tới một ngôn ngữ chung để thông tin, lấy chữ Hán làm tiêu chuẩn, và dùng một thổ âm chính miền Bắc khi đọc chữ. Nhờ chữ viết và ngôn ngữ chung này, các di dân từ Hoa Bắc nguồn gốc khác nhau bắt đầu chia sẻ một văn hóa cùng với các quan lại cũng xuất phát từ phía Bắc. Qua nhiều thế kỷ, họ trở

thành một thứ keo sơn gắn liền các vùng rải rác trong miền Nam Trung Quốc. Các di dân đó tạo ra một sức kéo hướng về trung tâm, giúp cho nước Trung Hoa có lúc phân ly nhưng cuối cùng vẫn kết hợp với một văn hóa thuần nhất. Họ phổ biến những quy củ văn minh Hoa Hạ, tạo nên môi trường sống chung đó. Các di dân và quan lại huấn luyện theo Nho Giáo cùng nhau nâng cao cường độ và tốc độ của việc Hán hóa.

Trong lịch sử Trung Quốc mỗi lần trung tâm suy yếu thì khuynh hướng ly khai lại nổi lên. Nói như câu mở đầu tiểu thuyết Tam Quốc Chí Diễn Nghĩa: “Thiên hạ tan rồi lại hợp, hợp rồi lại tan.” Khi hai triều đại nhà Hán, nhà Đường suy vi, các thủ lĩnh địa phương đứng lên tự lập thành những quốc gia riêng. Các tỉnh Hồ Nam, Phúc Kiến, Quảng Đông, Vân Nam đều trải qua những giai đoạn có người xưng hùng xưng bá như vậy. Nhưng vì người dân ngay trong địa phương của họ cũng không thuần nhất cho nên các chính quyền mới lập ra cũng không đại diện cho riêng một sắc dân nào đủ lớn để đóng vai làm trung tâm thu hút các nhóm dân khác. Chính các thủ lĩnh cũng không thấy có mối ràng buộc nào với đám dân chúng phức tạp dưới quyền, về ngôn ngữ cũng như chủng tộc. Sau khi cướp chính quyền, xưng vương, xưng đế, các tay lãnh tụ thường nuôi tham vọng lớn lao hơn là chỉ đứng đầu một vương quốc. Nhiều người nổi lên ở Quảng Đông hay Vân Nam nhưng không thấy thỏa mãn với việc giành độc lập cho một vùng nhỏ. Phần lớn còn muốn chiếm cả nước Trung Hoa, hay ít nhất cũng làm chủ một vùng rộng lớn hơn một châu, một quận. Thí dụ sớm nhất là ông Triệu Đà. Lúc nhà Tần suy vong, ông chiếm vùng Lương Quảng xưng là hoàng đế nước Nam Việt. Nhưng ông vẫn tỏ ý tiếc rằng khi nhà Tần sụp đổ thì mình vắng mặt, không khởi nghiệp ở Trung Nguyên để tranh tài với Hạng Vũ, Lưu Bang, có thể làm chúa tể Thiên Hạ! Nhiều đời sau cũng vậy, mỗi khi dân một vùng nổi lên giành được quyền tự chủ, thì chính các tay hào kiệt lại nuôi tham vọng thiết lập triều đình lớn hơn. Sau đời nhà Hán, các triều đại thời Tam Quốc và nhà Tấn tiếp nối cai trị miền Nam Trung Quốc đều ngắn ngủi, từ năm 220 đến 316. Nhà Ngô (222 – 280), nhà Tấn rồi nhà Đông Tấn (256 – 420), trong thực tế cũng không hoàn toàn làm chủ hết lãnh thổ của họ. Vì luôn luôn có người xưng hùng tại các địa phương, thiết lập “Triều đình riêng một góc trời – Gồm hai văn võ vạch đôi sơn hà,” như Nguyễn Du tả Từ Hải, một tướng cướp vùng biển đời nhà Minh. Trong thời Nam Bắc Triều nước Tàu bị chia đôi (317 – 580). Từ năm 420 đến 588 có bốn triều đại thay phiên nhau ở các tỉnh sát biên giới nước ta: Tiền Tống, Nam Tề, Lương, Trần. Cuối đời Tùy và trước đời Đường, một vùng từ Giang Tây xuống Quảng Đông cũng lập một quốc gia riêng. Tiếp đến vùng Hồ Nam cũng có người nổi lên lập một triều đình, hai ông vua đánh lẫn nhau. Dân chúng bên dưới không thấy có sợi dây nào nối kết họ với các tay hào kiệt nổi lên xưng hùng đó; mà chính họ cũng không thấy tình liên đới với nhau, như dân Việt ở

phía Nam.

Trong thế kỷ thứ 8, thứ 9 nhà Đường suy yếu, loạn lạc không ngừng; hào kiệt nổi lên cát cứ khắp nơi. Ngay phía Bắc nước ta, một thủ lĩnh Nam Chiếu được nhà Đường công nhận phong làm Vân Nam Vương nhưng chưa thỏa mãn, đem quân chiếm thêm các vùng khác, từ Tứ Xuyên, Thiểm Tây, sang đến cả Giao Châu. Khi Trần Bá Tiên lập nhà Trần hoặc họ Lưu lập nước Nam Hán ở vùng Lưỡng Quảng, họ đều đi chiếm thêm đất để bành trướng lãnh thổ. Các triều đại nhỏ này cuối cùng đều sụp đổ; biên cương lãnh thổ của họ cũng xóa nhòa. Sau cùng tất cả thu vào trong nước Trung Hoa rộng lớn.

Tham vọng luôn luôn muốn bành trướng của những vương triều kể trên có thể vì ảnh hưởng khái niệm “Thiên Hạ là của chung.” Quan niệm này vẫn được các hoàng đế tuyên dương, được giới Nho sĩ duy trì và truyền bá. Các Nho sĩ luôn đóng vai quân sư hay làm thủ hạ cho các lãnh tụ nổi lên, lúc họ có nhu cầu thiết lập guồng máy cai trị. Những người Hán được cử tới làm quan, và các di dân đã được học Nho Giáo, đều truyền bá mục tiêu Bình Thiên Hạ, các tay hào kiệt mới nổi lên đã thấm nhiều đời. Chính những người mộ quân, chiếm thành, lập quốc cũng không thấy nhu cầu gây ý thức dân tộc cho các đám dân sống dưới quyền họ. Họ không tự ràng buộc với một sắc dân nào, vì trong đầu, họ nuôi tham vọng chiếm tất cả thiên hạ. Các ông vua lập ra nhà Lương, nhà Trần, các nước Nam Tề, Nam Hán đều có mộng lớn thống lãnh cả Trung Quốc chứ không phải giành độc lập cho một sắc dân, một vùng nào; họ không cần gây ý thức dân tộc. Qua bao nhiêu lần đổi chủ, các vương quốc hợp rồi lại tan, những sắc dân đa tạp ở Vân Nam hay Lưỡng Quảng không nuôi được một ý thức dân tộc. Họ không đủ thời gian lâu dài để chia sẻ chung một quá khứ; mà họ cũng không được tự do để nghĩ đến việc xây dựng một tương lai chung; hai điều kiện của Renan.

Các dân tộc cần một vùng đất vừa đủ khép kín để tự xác định như một di sản, và cần thời gian đủ dài để có cơ hội nuôi dưỡng tinh thần liên đới, gây ý thức tập thể. Ý thức dân tộc phải có cơ hội được nung nấu cho chín mùi trong nhiều thế kỷ. Tổ tiên người Việt Nam may mắn có thời gian, không gian và cơ hội nuôi dưỡng những ý tưởng như vậy. Người Việt sống trong môi trường và hoàn cảnh khác dân các tỉnh phía Nam Trung Quốc. Dân Việt tương đối thuần nhất hơn, địa bàn sống vừa nhỏ, chung quanh núi rừng cùng biển cả ngăn cách và bảo vệ. Trong một ngàn năm Bắc thuộc có rất nhiều thời kỳ người Việt được sống tách riêng ra khỏi đế quốc Trung Hoa; nhưng các anh hùng lập quốc ở nước ta, từ Lý Bôn cho tới Ngô Quyền, thường khiêm tốn, an phận hơn. Họ không nuôi tham vọng bên ngoài địa giới nước mình, cho tới các đời sau cũng vậy. Thử tưởng tượng nếu các vị vua đầu triều đại nhà Tiền Lê, nhà Lý, sau khi đánh đuổi được quân nhà Tống mà lại muốn chiếm luôn châu Ung, châu Liêm hay một vùng phía dưới Vân Nam để tạo thành một quốc gia lớn hơn, thì chắc

số phận dân Việt phải khác. Họ không có tham vọng đó vì những người đi trước, từ Lý Bôn đến Ngô Quyền đã như vậy. Có phải vì các vị anh hùng nước ta không có cao vọng bằng các “hào hán” phương Bắc hay không? Có phải vì họ quen sống lối “nhà quê, dân tỉnh lẻ,” nên không dám nuôi mộng lớn hay không? Có thể. Nhưng tại sao các anh hùng người Việt lại khiêm tốn như thế? Cái gì tạo cho họ thói quen này, từ thời Lý Bôn đến Ngô Quyền vẫn không đổi?

Người Việt Nam còn nhớ câu Trần Bình Trọng nói: “Thà làm quỷ nước Nam còn hơn làm vương ở đất Bắc.” Lời nói này biểu lộ một thứ tình cảm gắn chặt với mảnh đất mình đang sống. Làm vương đất Bắc là một vinh dự nhiều người thèm muốn. Là một hứa hẹn thăng tiến hiếm có trong đời; đáng lẽ ai cũng phải ham. Các anh hùng hào kiệt nước ta không nuôi tham vọng đó. Vì trong lòng, họ chỉ muốn dính liền với làng xóm, với gia đình, nơi chôn nhau cắt rún. Với mồ mã tổ tiên và những người ruột thịt. Chúng ta có thể đoán sau khi đã cùng sống trong hoạn nạn chung qua nhiều thế kỷ, một thứ tình “yêu nước thương nòi” đã được nung nấu; là mầm mống cho tinh tự và ý thức dân tộc. Các vị anh hùng “cứu nước” như Thánh Gióng, Bà Triệu, Triệu Quang Phục, Phùng Hưng, cả Lữ Gia, đều được dân lập đền thờ. Các nữ tướng của Hai Bà Trưng được tôn làm thần hoàng; một ông tướng Lý Phục Man thời Lý Bôn được nhiều làng thờ phụng. Đó là những chứng tích của một ký ức tập thể xây dựng trong ngàn năm Bắc thuộc, tạo nên một cộng đồng dân tộc. Nhờ ý thức dân tộc và ý chí tự chủ được rèn luyện trong ngàn năm Bắc thuộc, sau này dân Việt Nam tiếp tục giữ tinh thần quật cường, bất khuất; cho nên Vương Thông, viên chỉ huy quân Minh xâm chiếm nước ta vào thế kỷ 15 đã từng viết mật báo về triều đình, nói thật rằng xem tình hình nước Nam thì, “Có chiếm được cũng không giữ nổi” (Túng đắc chi, bất khả thủ chi - Đại Việt Sử Ký Toàn Thư, Ký Nhà Lê).

Trong một ngàn năm, người dân Việt sẵn sàng đứng lên trong những cuộc vận động, tranh đấu đòi tự chủ, trước hết là vì không chịu nổi ách đô hộ của người phương Bắc. Họ hy vọng nếu chống xâm lăng hoặc lật đổ cường quyền thì có thể thay đổi cuộc sống của những người cùng máu mủ. Sau nhiều thế kỷ, ý thức này được nuôi dưỡng đưa tới quyết tâm phải tách riêng. Họ tin tưởng rằng mình có khả năng thực hiện ước vọng này vì theo kinh nghiệm của các giai đoạn tự chủ ngắn hạn, dân Giao Châu đã từng sống tự lập. Những cuộc nổi dậy thành công trong một thời gian kéo dài cả một thế hệ, cũng như những giai đoạn mà Giao Châu sống dưới các viên quan tự trị, bình an không bị triều đình phương Bắc can thiệp, đã tích tụ thành những kinh nghiệm sống được lưu giữ trong ký ức chung, gieo rắc niềm hy vọng xây dựng một quốc gia độc lập. Chính ý chí tự lập được nung nấu qua nhiều thế hệ đã dẫn tới nước Việt Nam độc lập vào thế kỷ thứ mười.

Khuôn mặt ngây thơ

Chú Sâm mù lòa, đi làm nuôi cha bệnh cùi

DAKKIA

Trong ánh nắng vàng ban mai, chúng tôi qua Biển Hồ Pleiku tĩnh mịch. Sóng nhẹ, mặt hồ óng ánh kim cương. Trên đồi xanh, hương trà thơm ngát. Chuông chùa Bửu Minh thông thả âm vang. Xe chúng tôi vào quốc lộ 14 đi Kontum, đất đỏ bay mịt mù. Qua ChuPao, ngắm vành sương trắng, phủ quanh ngọn đồi u uất. Lòng miên man, nặng trĩu nhớ thương thiên thần mũ đỏ khuất núi năm xưa. Gần đến Kontum, xe rẽ vào đường nhỏ khúc khuỷu, quanh co. Qua nhà thờ Dakkia, xe chạy chậm chậm vượt đồng cỏ khô, vào trạm xá phong cùi nằm khuất sau đồi.

Thầy Trịnh -Hiệu Trưởng trường tiểu học- tươi cười, đơn đã chào đón chúng tôi. Thầy giới thiệu nữ tu Teresa -người Jrai cao niên- hiền hậu thanh nhã. Sơ Phương, giáo viên trẻ trung, dẫn đoàn trẻ vui tươi như một trường HĐ đất Bày. Chị Lan, người sốt sắng giúp chúng tôi chuẩn bị bữa ăn tất niên mời bệnh nhân... Chúng tôi ngỏ lời chúc Tết bệnh nhân. Đồng thời, trao đến tay từng người phần

ăn trưa và bao lì-xì mừng năm mới. Sơ Phương điều khiển thiếu nhi vỗ tay hát vang lời cảm ơn, vui vẻ. Chúng tôi đáp lại bằng tiếng reo vui HĐ. Người lớn, trẻ em và các bệnh nhân đều hân hoan. Trước khi dùng bữa, một bệnh nhân Jrai hướng dẫn mọi người cùng đọc kinh tạ ơn. Lời cầu nguyện chân thành. Chúng tôi cảm thấy tuy trong cảnh khổ cực, nhưng họ luôn gắng giữ đời sống tâm linh nghiêm mật, Nâng cao tiếng hát vang Bên mẹ, bé mở quà Khuôn mặt ngây thơ. Chúng tôi thăm hỏi bệnh nhân. Được biết, phần đông họ sống trong rừng núi xa xôi hẻo lánh, không thuốc men trị bệnh. Thị dân hắt hủi, họ vào sống lạc lõng trong rừng sâu núi thẳm. Sống kiếp đọa đầy. Sau khi tìm được bệnh xá Dakkia xin chữa trị, họ ở lại đây, không trở về xóm làng nghèo khó nữa. Vi trùng Hansen dần dần ăn mòn thân thể, bệnh trạng gia tăng, khó bình phục. Gương mặt họ sần sùi hốc hác. Mất từng phần chân tay, thân thể. Họ di chuyển khó khăn, không xe lăn, thiếu nạng gỗ.

Mặt trời đứng bóng, chúng tôi vội vàng từ giả, chạy theo thầy Trịnh vào thôn Plei H'nor để gặp các trẻ em đang chờ đợi. Cô giáo Lợi đã tập trung chừng 100 học sinh dưới mái nhà rộng. Các em hồn nhiên, ngơ ngác nhìn khách lạ phương xa vừa tới. Nhiều em có khuôn mặt xinh đẹp, ngây thơ. Nhưng bất hạnh sinh trong gia đình phong cùi. Cha mẹ đã mắc bệnh mà con cái cũng mang bệnh theo. Vi trùng phong cùi dần dần phá hoại thân thể bệnh nhân. Trong cảnh giới đau thương khôn xiết. Vừa mang bệnh hiểm nghèo, vừa đói khổ... Người nghèo ở vùng cao nguyên hẻo lánh này, còn phải chịu đựng thời tiết khắc

Thầy Trịnh đã phục vụ tại Dakkia gần 40 năm

nghiệt. Mùa hè nắng cháy, cháy da. Gió Lào nóng bức thổi qua, nhiệt độ nâng cao. Cây cối khô cằn, mùa màng thất thu. Thiếu nước uống tinh khiết. Bệnh dịch lan truyền, thiếu thuốc chữa trị. Không có bác sĩ, y tá thường trực và phương thức cấp cứu. Mùa đông gió lạnh cắt da xé thịt. Chân mền thiếu thốn, quần áo không đủ che thân. Mưa gió dầm dề, thiếu hụt thực phẩm, đói khát. Mưa lớn gió bão, nước lũ ò ạt đổ về. Cuốn theo tất cả.

Trong xóm hẻo lánh, các em bé sống hẩm hiu thiếu thốn. Nhờ thầy cô giáo viên tận tình khuyến khích, giúp đỡ các em theo hết tiểu học. Nhưng gia đình quá nghèo, rất ít em có thể lên tỉnh theo trung học... Qua lần giao tiếp này, chúng tôi cảm nhận ưu điểm nổi bật của các em nơi đây. Dù hoàn cảnh thiếu thốn, các em tuân tự nhận quà, không chen lấn, không dành dặt. Khác với cảnh tượng nơi đô thị, những người lớn tranh dành miếng sushi miễn phí. Chúng tôi còn được biết cô giáo vào đây khi còn son trẻ. Nay đã thành bà ngoại, mà vẫn gắn bó với trẻ thơ. Thầy Hiệu Trưởng đã giúp ích trẻ em gần 40 năm mà chưa chuyển đổi nhiệm sở. Thật lòng cảm phục tinh thần hy sinh của những nhà mô phạm này, đã quên mình giúp người vô vị lợi.

Thầy Trịnh, sơ Phương cũng nhắc đến trợ giúp của anh chị em Hoa Nhân Ái và Hội Bạn Người Cùi (Tustin, Ca)...

Nhưng bẻ khổ mệnh mông ! Cần thêm người bác ái, thể hiện nghĩa cử thương người cùng khổ.

Beo Hôi-Nguyên TRẦN TRUNG HỢP
12/2013

Sơ Teresa (đứng cuối ảnh), người Jrai hiền hậu thanh nhã

Tuổi Già

*Mỗi năm mỗi thấy mất nhiều hơn
Mất bạn gần xa mất cổ nhân
Ngó lại lòng ta như túi rách
Bưng đây bút đỏ cũng bằng không*

Lỗi Hẹn

*Đường dài đoạn cuối bến ngời mong
Gối bó tay khoanh gió vẫn luôn
Sực nhớ xe qua lòng cả thẹn
Hẹn này đã lỗi sắp mười đông*

Kiếp Sau

*Cá biển chim mây đến thế này
Áo bay tóc rối giống em đây
Nhưng đôi ta chắc là xa biệt
Muôn kiếp dù không quá dải tay*

Bài Đàn

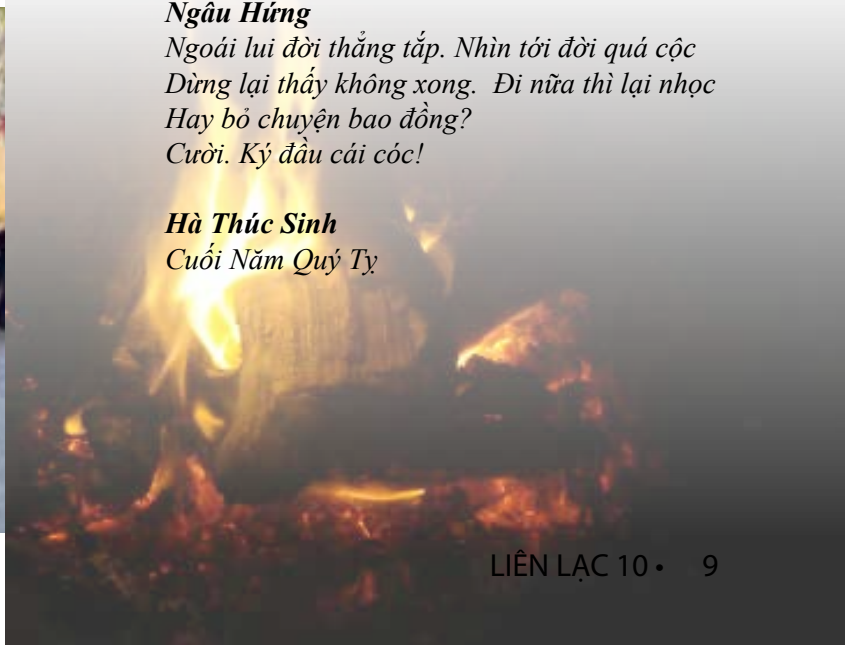
*Thôi nhè ngời yên cứ thế này
Đàn ta lần cuối sẽ so dây
Mặc người thiên hạ em nghe được
Có đứt dây đi cũng chẳng hoài*

Ngẫu Hứng

*Ngoái lui đời thẳng tắp. Nhìn tới đời quá cộc
Dừng lại thấy không xong. Đi nữa thì lại nhọc
Hay bỏ chuyện bao đồng?
Cười. Ký đầu cái cóc!*

Hà Thúc Sinh

Cuối Năm Quý Tỵ

SINH HOẠT HƯỚNG ĐẠO

LỄ KỶ NIỆM 30 NĂM LĐ VẠN KIẾP SAN DIEGO

Ngày 19 tháng 10 năm 2013 tại nhà hàng Ly's Garden San Diego, trên 400 người tham dự Lễ Kỷ Niệm 30 năm Thành Lập Liên Đoàn Hướng Đạo Vạn Kiếp. Phái đoàn Hội Đồng Trung Ương HĐVN gồm có Trưởng Võ Thành Nhân chủ tịch, Trưởng Nguyễn Trí Tuệ Tổng Thư Ký, Trưởng Hồ Đăng ủy viên Liên Lạc và phát triển, Trưởng Tammy Thư ký, Trưởng Nguyễn Tư Nhân đại diện HĐTU miền Tây Nam Hoa Kỳ. Phái đoàn Hiệp Hội Người Việt San Diego, Trung Tâm Việt Ngữ Văn Lang và Trung Tâm Việt Ngữ Lê Quý Đôn. Các Liên Đoàn HĐ Văn Lang, LĐ Hoa Lư, LĐ Lam Sơn, LĐ Chí Linh, LĐ Hùng Vương, Làng Bách Hợp Trưởng Niên Miền Nam Cali, Làng Trưởng Niên San Diego, Làng Trưởng Niên Vạn Kiếp, quý thân hữu, cựu HDS Vạn Kiếp và tất cả phụ huynh thuộc Liên Đoàn tham dự đông đủ trong ngày kỷ niệm 30 năm thành lập phong trào Hướng Đạo tại San Diego, từ năm 1983 cho đến nay.

Trong thời gian đầu mới thành lập cũng gặp rất nhiều khó khăn về mọi mặt, Huỳnh Trưởng cũng như đoàn sinh, thứ đến là phụ huynh các em còn đang ổn định cuộc sống và gầy dựng lại sự nghiệp trong cuộc sống mới tại Hoa Kỳ, nên phong trào phát triển rất chậm, tưởng chừng như muốn giải tán. Cố gắng kéo dài trong hoạt động, cũng chỉ có một Thiếu đoàn kể cả trưởng trên dưới 20. Đến năm 1988 Trưởng Dương Tiến Đạt chính thức làm Thiếu Trưởng và Trưởng Trần Duy Mỹ thành lập Thiếu Đoàn Nữ, bắt đầu có 2 đơn vị nên Trưởng Đạt quyết định thành lập Liên Đoàn và lấy tên là Vạn Kiếp.

Đến năm 2003, Tr. Đạt được bầu làm Trại Trưởng Trại Hợp Bạn Thăng Tiến 8, bàn giao Liên Đoàn Vạn Kiếp lại cho Tr. Nguyễn hữu Đức, một trưởng trẻ đầy đủ khả năng, chuyên cần, yêu mến trẻ, tận tình phối hợp với các trưởng trong Liên Đoàn, phân công rõ ràng trong việc phát triển và đào tạo các em. Phụ huynh nhìn thấy sự hợp nhất của các trưởng trong LĐ nên tình nguyện tham gia tích cực; để cùng các trưởng huấn luyện các em về thể chất, trí tuệ, tinh thần và đời sống xã hội; đó là mục đích, phương pháp và nhiệm vụ của HĐ để đào tạo nhân cách cho đoàn sinh. Đến nay Vạn Kiếp đã thực sự lớn mạnh về phẩm

cũng như số lượng.

Sau phần nghi thức khai mạc, chào cờ Việt Mỹ. Trưởng Nguyễn hữu Đức Liên Đoàn Trưởng đại diện LĐ ngõ lời cảm ơn sự hiện diện của Hội Đồng Trung Ương HĐVN, nhất là Trưởng Chủ Tịch Võ Thành Nhân từ Hoa Thịnh Đốn đã về tham dự ngày kỷ niệm 30 của LĐ. Cảm ơn Ông Chủ Tịch và các thành viên Hiệp Hội Người Việt San Diego, các LĐ HĐ Miền Tây Nam Hoa Kỳ, Trưởng Niên, Huỳnh Trưởng, cựu HDS, quan khách và toàn thể phụ huynh trong Liên Đoàn. Một lần nữa xin tri ơn quý vị, nếu không có sự khuyến khích từ gia đình, sự giúp đỡ nhiệt tình của các Trưởng trong LĐ thì chắc chắn không có được Vạn Kiếp như ngày hôm nay.

Lần lượt các Trưởng Hội Đồng Trung Ương, Trưởng Tư Nhân đại diện Miền Tây Nam Hoa Kỳ, các Liên Đoàn bạn lên trao quà lưu niệm cho Liên Đoàn Trưởng Hữu Đức. Đặc biệt có món quà của Trưởng Nicholas Việt National Vietnamese Scouting committee nhờ Trưởng Lý Nhật Hui tặng cho Liên Đoàn.

Nhân buổi lễ kỷ niệm 30 năm LĐ Vạn Kiếp, Trưởng Võ Thành Nhân chủ tịch HĐ Trung Ương phát biểu: "Thật vui mừng thấy các Trưởng ở cuối miền Nam Cali đã gìn giữ Hướng Đạo trên 30 năm qua, cũng xin thưa rằng hiện nay ở Hoa Kỳ và trên thế giới mà tôi được đến tham dự, đơn vị này là số 5, nghĩa là đã có 4 đơn vị trước kỷ niệm 30 năm và Vạn Kiếp là đơn vị thứ 5. Trong 5 đơn vị trụ cột của Hội Đồng Trung Ương HĐVN, Vạn Kiếp được sinh ra tại hải ngoại, cùng một lúc với HĐTU HĐVN. Trong Hội Nghị Costa Mesa ngày 2 tháng 7 năm 1983 Hội Đồng Trung Ương HĐVN được thành lập và hoạt động cho đến ngày nay. Chúng tôi rất lấy làm hạnh diện, vui mừng khi đến San Diego được gặp các em, các Trưởng cũng như phụ huynh trong LĐ Vạn Kiếp đã chung sức gìn giữ, phát triển nền văn hóa, truyền thống HĐVN, Tôi nghĩ vấn đề này cần được phổ biến trong các LĐHĐ bạn ở khắp nơi. Đặc biệt nơi đây ta có một Liên Đoàn Trưởng thật trẻ, đầy nhiệt huyết điều đó thật hạnh diện và HĐ mới có người trẻ lãnh đạo, đó mới chính là phương pháp giáo dục của Hướng Đạo..."

Trưởng Nguyễn Trí Tuệ Tổng Thư Ký Hội Đồng Trung Ương HĐVN, lên đọc quyết định của HĐTU HĐVN ban thưởng huân chương Bách Hợp cho hai Tr. Đặng quang Lân và Trần Duy Mỹ để ghi nhận công sức

đóng góp to lớn của các trưởng cho HĐVN. Sau đó, Tr. Võ thành Nhân đã trao huân chương Bách Hợp cho hai Trưởng Mỹ và Lân.

Xong phần nghi lễ, đến phần dạ tiệc và văn nghệ, không khí của đêm văn nghệ thật vui tươi, phấn khởi, tiếng hò reo chen lẫn tiếng vỗ tay khen ngợi và hoan hô với Hoat Cảnh Hội Nghị Diên Hồng đã đánh động lòng yêu nước, yêu dân tộc, cương quyết chống quân xâm lược gìn giữ giang sơn tổ quốc Việt Nam.

Các em Sói con, Nam Nữ HĐ, phụ huynh lần lượt biểu diễn ca, múa. Nhiều màn trình diễn rất tuyệt vời, ngoạn mục làm kinh ngạc quan khách và các LD bạn. Đó chính là kết quả sự hướng dẫn của Huynh Trưởng, phụ huynh đã tạo cho các em phải hướng về quê hương và dân tộc. Tiếng Việt còn, dân tộc VN còn, cho nên dạy các em hát tiếng Việt rất rõ ràng và hồn nhiên. Buổi lễ kỷ niệm 30 năm LD Vạn Kiếp đã kết thúc với bài ca tạm biệt trong tình yêu thương huynh đệ bất diệt.

Beo Càn-Mẫn TRẦN DUY MỸ

TRẠI TRƯỜNG GOSHEN VÀ LIÊN ĐOÀN HỒNG BÀNG

Vật bất đắc kì bình tác minh - Hàn Dũ

Vùng Đất Goshen Dành Riêng cho Hướng Đạo (Goshen Scout Reservation)

Không biết tại sao mỗi lần bắt đầu lái xe đi Goshen là trong đầu tôi lại vang vang lên câu hát “Trại trường, trại trường là nơi cao nguyên. Núi đồi, núi đồi tình yêu thiên nhiên . . . Trại trường, trại trường rèn trang thanh niên . . .” Có lẽ vì lời bài hát kia gợi lên hình ảnh đồi núi sông hồ và chức năng rất giống với trại trường nằm trong vùng Rặng Núi Xanh (Blue Ridge Mountains) ngay thị trấn cũng cùng tên Goshen ở miền tây nam bang Virginia, cách thủ đô Hoa Thịnh Đốn khoảng 3 giờ lái xe.

Goshen là khu trại rộng 4800 mẫu Anh, có thể cho ta trú ngụ nhiều ngày vào mùa hè, thuộc châu Thủ Đô (National Capital Area Council - NCAC), Hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ (Boy Scouts of America - BSA). Có sáu trại biệt lập nằm chung quanh bờ hồ Merriweather rộng 450 mẫu Anh, để huấn luyện các hướng đạo sinh trong sáu tuần lễ hè. Chung quanh hồ là núi cao xanh thẫm nhờ lá cây rừng mùa hè của miền ôn đới. Khóa huấn luyện Tùng Nguyên VI cũng đã được tổ chức tại đây năm 2010. Và gần như mỗi năm thiếu đoàn Quang Trung thuộc liên đoàn Hồng Bằng đều tổ chức cho thiếu sinh đi Goshen để học lấy các huy hiệu chuyên môn (merit badges) cho đẳng cấp Hướng Đạo Đại Bằng.

Năm nay con số các em đi Goshen, bao gồm luôn 4 em ở thanh đoàn Bạch Đằng, đã phá kỷ lục của thiếu

đoàn Quang Trung. Danh sách hai mươi hai ‘anh hùng Lương Sơn Bạc’ lên núi Vu Sơn (Goshen) tầm sư học đạo, chờ ngày ra tay nghĩa hiệp cứu nhân độ thế xin được liệt kê ra đây theo thứ tự lung tung: Võ Đại Thiên-Lam, Đỗ Trí Collin, Nguyễn Duy Andrew#1, Hồ Anthony, Võ Trần Thiên (Anthony), Nguyễn Trí Huy (David), Nguyễn Duy Dennis, Nguyễn Khương Duy Dũng (Andrew#2), Hồ Daniel, Huỳnh Tân Đạt (Brian), Nguyễn Đức Tài (Daniel), Nguyễn Khang-Nghi (Austin), Tôn Thất Đạt, Nguyễn Trần Tân Niên (Matthew), Nguyễn Anh Minh, Nguyễn Huy Tấn (Steven), Phan Tuấn Tinh (Raymond), Hồ Timothy, Nguyễn Long-Nghi (Alex), Huỳnh Thanh Vinh (Vincent), Trần Tuấn Việt, và Lê Vương Đăng-Quang. Tráng Sĩ lớn nhất mới hơn 17 tuổi còn Hiệp Sĩ nhỏ nhất sắp sửa được 12.

Cũng như mọi năm trước, các trưởng và phụ huynh tình nguyện được chia làm 2 đợt, mỗi đợt ở 3 đêm để trông nom các em. Vì có hơn 20 em nên ban quản trại cho 3 người lớn ở kèm được miễn tiền trại phí. Hai Trưởng Phi-Hùng và Tiết-Trực giành ấn tiên phong đi đợt đầu với lão tướng Hoàng Trung của thiếu đoàn là bác Nhân vào trưa thứ Bảy, ngày 29 tháng Sáu, 2013, còn Trưởng Tùng, Trưởng Chính, bác Hùng và bác Hòa làm tài xế chở phụ các em lên rồi về ngay trong đêm hoặc ngày hôm sau. Đến hôm thứ Ba, ngày 2 tháng Bảy, Trưởng Chính, bác Trí và tôi mới lên thay thế.

Khi tôi đến thì trời bắt đầu mưa lâm râm. Thiếu đoàn vẫn được ở lô số 9, ngay bên phải chỗ công trại Camp Marriott. Nếu tiếp tục chạy thẳng thì qua văn phòng quản lý nằm bên trái, rồi đến bãi đậu xe kẻ bờ hồ, cũng là nơi các em học lấy huy hiệu bơi lội, cứu cấp, chèo xuồng, lái thuyền buồm, vân vân. Lô số 9 được chia làm ba khu cho các em ở theo ba đội, với bốn hoặc năm lều cho mỗi đội. Chính giữa lô là ba lều cho các trưởng và phụ huynh tình nguyện. Lều là những tấm bạt dày màu xanh lá cây được may theo kiểu nhà binh, dựng trên những sàn gỗ cao bằng đầu gối, bên trong có hai chiếc giường xếp cá nhân. Tuy nhiên nhiều em đã nhét ba chiếc giường xếp vô một lều để ngủ chung, còn chiếc lều không để chứa đồ. Mỗi khu lều của các em đều có một bàn dài vừa khít cho 8 người ngồi, được che bằng 1 tấm bạt, cũng màu xanh lá cây quân đội. Một tấm bạt khác cũng cỡ được dựng sát bên, che trên chiếc tủ gỗ đựng thức ăn dao thớt, có cánh cửa mở xuống làm chỗ kê bếp nấu nướng. Thực ra các em không cần phải nấu, vì thức ăn đã được ban quản trại cung cấp ngày ba bữa. Các em chỉ việc chia nhau hàng ngày đi lấy thức ăn, dọn dẹp, lau chùi và đổ rác theo bảng phân công Trưởng Phi-Hùng đã làm sẵn.

Chiều tối đến các em đều mang theo đèn pin nhưng không thềm dùng, vì các Trưởng Chính, Phi-Hùng, và Tiết-Trực đã treo lên tám cái đèn có hai tim khắp nơi, đốt suốt đêm, mỗi đêm hết tám bình ga: Một cái ngay tại công, một cái tại khu nhà vệ sinh, một cái cho mỗi khu lều của đội, và những cái còn lại bên đường đi. Có thể nói ló

9 còn sáng hơn khu vực nhà tắm chung và văn phòng quản lý gần bờ hồ. Ai mà không biết và nếu đứng từ xa sẽ tưởng sáu đêm ở Vu Sơn vừa qua là sáu đêm hội hoa đăng thần dân thành Thăng Long mở tiệc ăn mừng lễ thành hôn của vua Quang Trung cùng công chúa Ngọc Hân.

Tâm Sư Học Đạo

Một trong những yêu cầu của Hướng Đạo Đại Bàng Hoa Kỳ là các em hướng đạo sinh phải học được ít nhất 21 cái huy hiệu chuyên môn, bao gồm luôn 12 cái buộc

Ở Goshen các em tự tâm sư học đạo. Nghĩa là các em tự chọn lựa ghi danh các huy hiệu chuyên môn với sự cố vấn của các trưởng trong thiếu đoàn từ trước khi đi Goshen, vì có một số huy hiệu yêu cầu các em phải biết trước một vài kiến thức căn bản. Các em học ngày hai buổi, sáng từ 9 đến 12 giờ và chiều từ 2 đến 5 giờ. Giờ học cho mỗi huy hiệu dài khoảng 50 phút, vì các em cần thời gian di chuyển đổi lớp học. Giờ rảnh còn lại các em dùng để làm bài tập tentwork, chứ không phải homework. Các em cũng có thể ghi danh học thêm vài huy hiệu chuyên môn khác vào buổi tối, lúc nào rảnh thì đến làm, không bắt buộc có mặt mỗi ngày mỗi giờ, như đan rổ rá (basketry), may bao da thuộc (leatherwork), khắc gỗ (wood carving), v.v

Sau đây là một vài chiêu thức kiếm cung đao búa các Tráng và Hiệp Sĩ của thiếu đoàn Quang Trung đã học được tại Goshen, mùa hè 2013.

Huy Hiệu Rổ Rá (Basketry Merit Badge)

Muốn được huy hiệu Rổ Rá các em phải tự đan xong 3 vật: Một cái ghé đầu cỡ 8 và 10 in chịt sờ (inches), cao cũng đầu đó, một cái rổ tròn và một cái rổ vuông, rộng cùng cỡ 5 in chịt sờ. Những món này có thể mua ở thương trạm (trading post), giá tổng cộng khoảng 17 đô. Khi học chơi chơi lấy huy hiệu Rổ Rá, các Tráng Hiệp Sĩ vô tình học được tính tháo vát, khéo tay và rèn luyện được luôn cả tính kiên nhẫn. Huy hiệu này tương đối dễ nên các Hiệp Sĩ đi Goshen lần đầu thường lấy thêm vào buổi tối. Đó là chưa kể trường hợp các Tráng Hiệp Sĩ bị ‘bạn hại’ như sau.

Chiều thứ Hai thì tôi được hai Trưởng tiên phuông Phi-Hùng và Tiết-Trực từ chiến trường Vu Sơn gọi về xin tiếp viện: Thương trạm hết ghé rổ vì phe ta ghi danh học đông quá, cần thêm chín bộ cho chín em, một bộ ba món, tổng cộng 27 cái, mang lên ngay ngày hôm sau. Tôi lật đật đến tiệm NOVA Scout Shop ở Springfield, bên Virginia, chuyên bán đồ dùng hướng đạo, mua được đúng 6 bộ, gần 25 đô một bộ và chỉ có một loại ghé rổ này, không có loại nào khác. Liên lạc với Bethesda Scout Shop bên Maryland thì biết còn nhiều, nhưng sắp đến giờ đóng cửa, không cách nào lái xe sang kịp. Thôi thì đành nhờ Trưởng Phạm, sống và làm việc bên Maryland, lo hộ. Trưởng Phạm đang đi làm, cũng không đến kịp ngay chiều hôm đó, đành thức dậy sớm, đến đứng chờ trước cửa Bethesda Scout Shop lúc 9 giờ sáng ngày hôm sau, mua mở hàng cho cô hàng xén lấy hên, còn thiếu đoàn phải lãnh cái xui, rồi mang đến tận nhà cho tôi thêm ba bộ trước khi quay trở lại Maryland đi làm. Nhưng than ôi! Có nhiều Tráng Hiệp Sĩ đã tháo ra, ngâm nước xong lại phải bỏ múra, vì mấy bộ này khó đan hơn mấy bộ bán ra ở thương trạm.

Huy Hiệu Mưu Sinh Thoát Hiểm Nơi Hoang dã (Wilderness Survival Merit Badge)

Huy hiệu Mưu Sinh Thoát Hiểm không là huy hiệu buộc, nhưng năm nay có đến chín thiếu sinh 1789 ghi danh theo học. Xin được liệt kê cho rõ để không hổ danh ‘tướng sĩ của vua Quang Trung’: Nguyễn Anh Minh, Trần Tuấn Việt, Huỳnh Tấn Đạt (Brian), Nguyễn Đức Tài (Daniel), Nguyễn Trần Tân Niên (Matthew), Phan Tuấn Tính (Raymond), Nguyễn Long-Nghi (Alex), Tôn Thất Đạt, và Võ Đại Thiên-Lam. Sáu em kia từ cả chục đoàn hướng đạo Hoa Kỳ khác, cũng chỉ nâng tỉ lệ quân số đúng hai phần ba. Các em phải trải qua nhiều ngày học lý thuyết, nhưng khó và cực nhất là phải ngủ qua một đêm trong rừng trên sườn núi. Thường thì bị lạnh giữa đêm vì khí hậu miền núi, nhưng còn chống chọi được khi có củi lửa. Lần này khác xa, bởi lẽ có nhiều Tráng Hiệp Sĩ nhà ta, một phần cũng vì ý y hơi hơi thiếu Sắp Sẵn, đã sơ hở để trúng phải hàn phong chướng của Thiên Địa Lão Nhân, lão đảo

trở về sáng sớm ngày hôm sau, bé môn (đóng cửa lều) nằm thien (vì ngôi không nổi), tự luyện công điều hoà hơi thở và huyết mạch trị nội thương cho đến tận trưa, phải bỏ cả bữa ăn sáng. Có Tráng Hiệp Sĩ phải dùng cả Hải Thượng Lãn Ông tinh hoàn Advil hoặc Tylenol để tổng chất độc ra ngoài. Tôi lặng lẽ điều tra thì biết được ít nhiều như sau. Theo hẹn các Tráng Hiệp Sĩ đến điểm tập trung lúc 7 giờ tối. Nhiều Tráng Hiệp Sĩ chủ quan không chịu mặc quần dài và khoác thêm áo ấm. Lúc đó trời hơi mưa lâm râm nhưng còn sáng vì vào mùa hè ở miền ôn đới bắc bán cầu. Có đến hai nhóm sư phụ truyền bí kíp Mưu Sinh Thoát Hiểm Nơi Hoang Dã, nhưng khác chiêu thức. Hai sư phụ ở nhóm A thì cho mang theo đồ dùng đầy một ba lô đeo trên vai. Hai sư phụ của nhóm B lại chỉ cho mang theo đầy hai túi quần. Vì hai sư phụ ở nhóm A vắng mặt nên tất cả các Tráng Hiệp Sĩ phải theo chiêu thức của nhóm B, bằng cách bỏ lại gần hết đồ dùng cá nhân, chỉ giữ lại những thứ cần thiết như nước uống, diêm quẹt, vân vân. Trời sụp tối thì các Tráng Hiệp Sĩ được lệnh di hành băng núi, xuyên rừng đen (vì trời tối thui). Đến điểm hẹn phải tự chặt cây và lá rừng dựng chòi rải rác bên sườn núi ngủ qua đêm. Có chòi chưa được một người, như chòi của nhất kiếm trần ải Thường Sơn Triệu Tử Long hổ tướng Nguyễn Anh Minh. Các chòi khác chưa được bốn hoặc năm, cho các Tráng Hiệp Sĩ không thích ngủ mình ên hoặc hơi hơi sợ ma. Củi rừng đã không đốt lên được vì bị ướt sau nhiều ngày mưa tầm tã nên các Tráng Hiệp Sĩ nhà ta phải gồng mình chịu lạnh.

Có trưởng và phụ huynh biết chuyện này rồi xót cả đoàn sinh lẫn con mình, cứ liên tục thở than rên rỉ làm tôi nhức cả đầu đến độ hãi hùng nhớ lại chuyến vượt biển của chính mình năm xưa, chỉ có năm đêm sáu ngày, mà đã bị mưa to sóng lớn hết ba ngày ba đêm, rồi vẫn phải thay phiên với anh em, chịu ướt lạnh đứng lái ghe bất kể đêm ngày. Sau đó tôi còn đi hỏi đũa một Hiệp Sĩ: Mai một có khuyến khích em là Andrew#3 học lấy cái huy hiệu này không, hay là hù cho nó sợ? Hiệp Sĩ Nguyễn Trần Tân Niên (Matthew) ngạc nhiên nhìn tôi đáp: Đâu có gì đâu, người ta nói mấy năm mới bị mưa như vậy mà. Nghe vậy tôi mới nhớ đến hai câu thơ của Douglas Malloch:

Good timber does not grow with ease;

The stronger the wind, the stronger the trees.

Và xin tạm dịch theo trường phái nôm na:

Cây tốt gỗ không dễ lớn tùy hứng;

Gió có càng mạnh, cây mới càng cứng.

Huy Hiệu Bản Súng Trường (Rifle Shooting Merit Badge)

Muốn đoạt được huy hiệu Bản Súng Trường các em phải học nhiều thứ, nhưng khó nhất là phải bắn năm viên trúng tâm nhỏ bằng đồng 25 xu, cách xa 15 thước. Với 5 lần như vậy. Năm ngoái thiếu đoàn có nhiều em ghi danh học, nhưng chỉ có một em đạt được yêu cầu kể trên. Nhiều em đã phải đi tập bắn liên tục đến độ bỏ rơi các lớp

khác, để rồi cuối kỳ trại chỉ mang về được vài ba cái huy hiệu. Trong khi có em phá kỷ lục của thiếu đoàn, lấy được 13 cái trong vòng một tuần lễ.

Có ba sư phụ chuyên về chiêu bắn súng trường ngoài sân bắn lúc đó. Sau khi thấy Hiệp Sĩ Bé Hạt Tiêu liên tiếp bắn trúng hồng tâm, một sư phụ tức khí lên tiếng: Ta có thể bắn hay hơn. Sư phụ thứ hai nghe vậy cũng lên tiếng thách thức: Còn ta thì bắn hay hơn người. Muốn chứng minh điều mình vừa nói, hai sư phụ liền lấy súng bắn thi. Sau khi xem hai tờ bia giấy để so sánh kết quả thì sư phụ thứ ba phải ôm bụng cười bò, bởi lẽ cả hai đều thua Hiệp Sĩ Bé Hạt Tiêu của thiếu đoàn Quang Trung nhà ta. Có thể nói Hiệp Sĩ Bé Hạt Tiêu là một trong những Tráng Hiệp Sĩ sung sướng nhất ở trại Goshen vừa qua bởi lẽ Hiệp Sĩ Bé Hạt Tiêu nhà ta đã vừa học vừa chơi, không bị buồn rầu chán nản đau khổ lo lắng về vấn đề phải lấy cho nhiều huy hiệu như vài Hiệp Sĩ khác. Khi được hỏi về huy hiệu Thông Tin Liên Lạc chưa hoàn tất, vì còn thiếu một yêu cầu duy nhất là phải tham dự một buổi họp cộng đồng (public meeting), Hiệp Sĩ Bé Hạt Tiêu cười, phát tay trả lời: Không sao đâu, lần tới làm tiếp. Rồi đi lên thương trạm mua thêm mấy bộ rô rã và bao da thuộc khác về đan chơi, để tặng em gái ở nhà.

Tên họ đầy đủ của Hiệp Sĩ Bé Hạt Tiêu lần đầu tiên đi trại Goshen, cũng là tay súng thiện xạ bách bộ xuyên dương Dưỡng Do Cơ của thiếu đoàn Quang Trung, xin được ghi rõ ra đây: Thiếu sinh Huỳnh Thanh Vinh. Xin ghi nhận thêm hai thanh và thiếu sinh Nguyễn Khang-Nghi và Nguyễn Long-Nghi cũng lấy được huy hiệu Bản Súng Trường không ông nhắm trong kỳ trại này.

Trai nhờ đức mẹ, gái cậy phúc cha

Buổi sáng ngày tôi chuẩn bị đi Goshen thay phiên cho đợt một, thì liên tiếp nhận được hàng chục cú điện thoại của nhiều người, có của cả thân nhân ở Việt Nam. Nhưng đáng chú ý nhất là hai cú điện thoại gọi gấm lên Goshen của hai bà mẹ. Một bà thì nhờ tôi nhắc con đọc kinh cầu nguyện hằng đêm – Xin nhấn mạnh: đọc kinh cầu nguyện hằng đêm. Bà khác thì nhờ tôi cho con mượn điện thoại di động gọi về nhà, vì muốn ‘rầy’ con với đại ý như sau: Tôi không cần biết nó lấy được bao nhiêu cái huy hiệu, nhưng tôi muốn nó phải có và giữ phong cách, chứ không phải đến giờ rảnh rồi là lấy máy ra nghe nhạc, bởi vì tôi biết thư của thiếu đoàn gửi ra có nhắc tội nhỏ phải để tắt cả đồ dùng điện tử ở nhà, ngay cả điện thoại di động. Quả thực thiếu đoàn có gửi thư nhắc các em để đồ dùng điện tử ở nhà vì sợ các em bị phân tâm, không tập trung vào việc học lấy các huy hiệu. Và không phải chỉ có gọi gấm, bởi lẽ nhiều bà mẹ còn đến tận chiến trường Vu Sơn vào sáng sớm để thăm nuôi rồi trở về trong ngày. Buổi chiều chia tay nào cũng bịn rịn. Có năm còn có thêm nước mắt rung rung của mẹ cùng con, làm nhiều em không có cha mẹ lên thăm nuôi cũng phải mũi lòng đỏ mắt trông theo. Mấy năm trước, có bà mẹ vừa bước xuống xe, thấy

con vội vàng chạy đến ôm hôn đồng thời bóp mồm khám răng liền tại chỗ, hỏi: Con có đánh răng không? Có bà thì vừa ngủi đầu ngủi vai ngủi lưng ngủi ngực, hỏi: Con có tắm không? Có bà thì chạy theo, lấy dầu xanh hiệu con Ó xúc lên những chỗ con bị muỗi cắn từ mấy ngày qua. Mỗi lần bị như vậy các Tráng Hiệp Sĩ nhà ta đều đỏ mặt, vội vàng tìm cách tránh né và bước nhanh đi chỗ khác. Những em bị bóp mồm khám răng hoặc xúc dầu xanh nay đều đã là Hướng Đạo Đại Bàng. Và có lẽ cũng nhờ đó mà các đơn vị hướng đạo Việt Nam có nhiều em đoạt được đẳng cấp Hướng Đạo Đại Bàng hơn các đơn vị hướng đạo Hoa Kỳ.

Mã Đáo Công Thành

Trong kỳ trại Goshen năm nay tinh thần của các em rất phấn khởi vì có số đông, vì tuổi chênh lệch của các em trải đều từ 11 đến 17, và vì các em từ ấu Cờ Lau lên đã sinh hoạt được một năm trong thiếu đoàn. Không như lần đầu tiên tôi đi, dù có được 14 em, nhưng một nửa là những em 15, 16 tuổi, nửa còn lại là những em khoảng 10, 11 tuổi, vừa mới từ ấu đoàn lên được hơn một tháng. Cũng nhờ có số đông nên các em biết chỉ cho nhau hoặc rủ rê lấy nhiều lớp giống nhau. Một khi các em đều lấy nhiều lớp, đều bận làm bài tentwork, là ít có em ngồi chơi không rồi làm phân tâm các em khác. Nhờ vậy kết quả thu hoạch kỳ này khá cao. Em học ít nhất cũng được 5, 6 cái huy hiệu. Có em đi lần đầu tiên cũng được 9, 10 cái. Em phá kỷ lục thiếu đoàn năm ngoái, vẫn giữ kỷ lục đoạt được 13 cái năm nay. Theo tôi biết đa số các em ở nhiều thiếu đoàn hướng đạo Hoa Kỳ chỉ lấy khoảng 3 cái trong một kỳ trại mà thôi.

Đến đây xin kết thúc bằng lời phát biểu của Hiệp Sĩ Đỗ Trí Collin, lần đầu tiên đi Goshen, nguyên văn như sau: The first time I have been to Goshen, it was really fun and hard at the same time. The only food that was good is the food that the scout masters and parents made. The trading post is your friend because you get all you want there (including ice cream – điều có thật, được người viết thêm vào). When I first went to Goshen, I thought that the classes were going to be boring and easy but it was really fun. For example, you shoot a real gun in the rifle class and a real rocket in the space exploration class. Some of my classes were really hard so I tried my best to get them. Xin tạm dịch để không bắt công với các bạn Hướng Đạo Sinh ở Pháp, ở Đức, ở Ma-rốc, vân vân: Lần đầu em đi Goshen thiệt là vừa vui lại vừa khó. Chỉ có thức ăn của các trưởng và phụ huynh nấu là ngon. Thương trạm là ‘bạn đời’ của em vì em có thể mua đủ các thứ em muốn (gồm cả cà rem – điều có thật, được người viết thêm vào). Khi mới đến Goshen em tưởng lớp học sẽ rất chán nản và dễ, nhưng thật ra rất vui, vì em đã được bắn súng thiệt trong lớp Bắn Súng Trường và phóng hỏa tiễn thiệt trong lớp Thám Hiểm Không Gian. Có vài lớp khó lắm nhưng em đã Gắng Sức để học lấy bằng được.

LÊ ĐÌNH ĐĂNG 06/08/2013

PHÂN ƯU nhận được tin buồn TRƯỞNG GIUSE MAI VĂN TÁNH

Sinh hoạt với Làng HĐTN Nam Quan tại Paris
vừa lia rừng ngày 6 tháng 10, 2013
tại Bệnh viện Hauts Clos, Troyes, Pháp Quốc.
Hưởng thọ 74 tuổi.

Được biết Trưởng Mai Văn Tánh ngoài sinh hoạt
Hướng Đạo, là cựu hiệu trưởng Trường Trung Học
Kỹ Thuật Bà Rịa, Vũng Tàu trước 1975, và hiện là
thành viên của Ban Mục Vụ Cộng Đoàn Công Giáo
Việt Nam tại Troyes.

Thành thật phân ưu cùng Chị Mai Văn Tánh
và toàn thể tang quyến

Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên

CỦI CHO NGỌN LỬA LIÊN LẠC

Tr. Nguyễn Hữu Xương, Paris (Pháp)		
và Tr. Đặng Ngọc Ánh, Santa Ana, CA		\$150.00
Tr. Nguyễn Chí Công, Sacramento, CA		25.00
Làng BHH ĐTN, Sacramento, CA		50.00
Tr. Trần Thị Thu Ba, Làng Quảng Tế, Nam CA		20.00
Tr. Tuấn Việt, Renton, Oregon		25.00
Tr. Robert Trần Đỗ, Salinas, CA		20.00
Tr. Huỳnh Ngọc Cúc, Tempe, Arizona		50.00
Tr. Phạm kim Tâm, Murphy, TX		40.00
Tr. Han phong Cao		50.00
Tr. Thanh Luu, Alexandria, VA		50.00
Tr. Tuyen Nga, Newark, DE		20.00
Tr. Trần duy Mỹ, Làng Vạn Kiếp, San Diego, CA		50.00
Làng BHHĐTN Hồng Bàng, San Diego, CA		50.00
Tr. Nguyễn Quốc Trí, Montgomery Village, Md		50.00
Total		\$650.00
Tồn Quỹ	2,770.48	
Tổng Thu	3,430.48	
Chi tiêu cho BLL số 9		
In báo	650.00	
Tem	960.70	
Phong bì	123.00	
Tổng Chi	\$1,733.70	
Còn lại	\$1,696.78	
Dự chi cho báo Liên Lạc số 10	\$1,500.00	

Lễ chào cờ và khai mạc Ngày HDVN 2013

Ngày Hương Đạo Việt Nam Tại San Jose

Bầu trời trong xanh và nắng ấm chan hòa khắp thung lũng Silicon Valley. Ngày cuối tuần trời thật đẹp. Trong không khí ấm áp và rực rỡ nắng vàng đỏ, hòa trong sự tuyệt vời của thiên nhiên, là một truyền thống tốt đẹp của những Hương Đạo Sinh người Việt tại thung lũng Silicon Valley. Cứ vào độ tháng 10 hàng năm, các đoàn hương Đạo người Việt tại vùng San Jose (HĐVN) có một ngày Hương Đạo Việt Nam.

Hơn 7:00am, trời còn mờ mờ hơi sương, người ta đã thấy các chiếc xe chở các HDS trong đồng phục gọn gàng từ các xa lộ đổ về khu tập hợp. Năm nay, 2013, ngày HĐVN được tổ chức vào ngày Thứ Bảy 5/10/2013 tại sân trường Thomas Russell, 1500 Escuela Parkway Milpitas; có khoảng 500 HDS thuộc các liên đoàn: Âu Lạc, Bách Việt, Diên Hồng, Hoa Lư, Hương Việt, Lạc Hồng, Lạc Việt, Ra Khôi, Rạng Đông và 2 LĐ đến từ Sacramento là Hải Đăng và Lạc Việt Sacto về tham dự.

Thành phần quan khách có sự hiện diện của thị trưởng Milpitas, Ông Jose Esteves, các Trưởng thuộc văn phòng BSA Santa Clara-Monterey Bay có: Trưởng Bob Wedig Council Commissioner, Tr. Magaret Caldwell Director of Field Service, Tr. Gary Varano San Benito District Director; văn phòng Nữ HĐHK có cô Loan Lưu Membership Development Manager, và các trưởng thuộc Hương Đạo Trưởng Niên: Tr. Nguyễn Đình Tuấn, Tr. Tăng Thị Linh, Tr. Nguyễn Mạnh Kym, Tr. Bùi Thắng, Tr. Bernard Nguyễn, và đặc biệt có Tr. Nguyễn Tấn Đệ thuộc văn phòng National Vietnamese Scouting Committee, Hội HĐHK.

Ngày họp bạn bắt đầu vào lúc 9:00am với các trò chơi diễn ra tại sân cỏ của trường. Trò chơi bắn hỏa tiễn, đẩy xe La Mã, đập bong bóng, ném vòng, vẽ tranh trang

trí...v.v. Dành cho tất cả các HDS tham dự. Không khí nơi đây náo nhiệt như một ngày hội. với tiếng reo hò, trò chuyện của hơn 500 thanh thiếu niên tham dự. Một góc có chiếc lều nhỏ trưng bày những hình ảnh sinh hoạt của một đơn vị nữ HĐ, một góc khác chiếc lều có những chiếc lon được xếp cao lên và các em HDS lần lượt ném lon để nhận phần thưởng, trò chơi phóng hỏa tiễn bằng giấy bồi trên một giàn phóng đơn giản được đầy bằng hơi ép; còn góc sân kia rộng hơn và ồn ào hơn vì các em thi đẩy xe La Mã... Trò chơi nào cũng hấp dẫn và gợi trí tò mò, lòng tranh đua... của tuổi trẻ.

Lễ chào cờ diễn ra trang trọng theo nghi thức hương đạo khai mạc lúc 11:00am: Rước quốc kỳ Việt Mỹ, cờ HĐVN và lễ thượng kỳ. Một HDS giới thiệu quan khách và các đơn vị HĐ tham dự. Thay mặt HĐVN, Trưởng Lê Quang Tuấn, Chủ tịch Hội Đồng HĐVN, Châu Santa Clara (VCS), đọc diễn từ khai mạc. Trong phần phát biểu, Tr. Tuấn tổng kết những hoạt động trong năm qua của HĐVN tại địa phương: Tổ chức ngày trại chung cho HĐVN, trại cho Sói Con, tham dự các trại huấn luyện, chương trình STEM, và các sinh hoạt nổi bật khác. Đặc biệt Tr. Tuấn cho biết sẽ có một đêm lửa trại cho tất cả các trưởng đang sinh hoạt gặp nhau vào tháng 11 để cùng thảo luận và hoàn thiện cho một chương trình sinh hoạt trong năm sắp tới. Tr. Tuấn cũng đề cập đến chương trình STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) đáp ứng nhu cầu học hỏi và mở ra một phương thức sinh hoạt mới cho các HDS thế kỷ XXI. Sau cùng Tr. Tuấn ngỏ lời cảm ơn các huynh trưởng, các phụ huynh và các HDS đã giúp cho các sinh hoạt HĐ được hoàn tất tốt đẹp các chương trình đề ra.

Sau đó là phần phát biểu của quan khách. TT Mil-

pitass chào mừng và chúc mừng sự lớn mạnh của các đoàn hướng đạo người Việt. Ông nhấn mạnh đến sự lợi ích của HĐ giúp cho các sinh hoạt của thanh thiếu niên tốt hơn và thành công hơn, giúp phát triển cộng đồng. Ông cũng không quên gửi lời chúc mừng đến các phụ huynh có con em tham dự HĐ, và cảm ơn họ đã giúp đỡ cho HĐ được lớn mạnh. Cô Loan Lưu đại diện cho Hội Nữ HĐHK tại địa phương ngỏ lời chào mừng, ca ngợi sự đóng góp của HĐVN vào các sinh hoạt cộng đồng, và không quên nêu bật sự đóng góp to lớn của phụ huynh vào công việc này. Sau cùng cô Loan Lưu có lời tâm tình với các em Nữ HĐ, chúc cho các em nữ gặt hái nhiều thành quả trong sinh hoạt HĐ. Đại diện cho Hội Nam HĐHK, bắt đầu phân phát biểu của mình, Tr. Margaret Caldwell gửi đến các HDS câu hỏi “Why are you in Scouting?” Các em HDS hăng hái đưa tay trả lời. Có nhiều câu trả lời theo sự hiểu biết và ý kiến riêng của từng em; có câu trả lời thật ngây thơ, nhưng cũng có câu rất thâm thúy và ý nghĩa. Một em HDS nữ cho biết em đến sinh hoạt HĐ là để thực hành, và hoàn thiện sự lãnh đạo chỉ huy (leadership skill)... Cuối cùng Tr. Margaret kết luận. Tất cả những câu trả lời đều nói lên ý nghĩa và lý do đưa các em HDS đến với sinh hoạt HĐ, và cô kết luận sinh hoạt HĐ “trên hết và quan trọng nhất là Learning for Life qua Lời Hứa và Luật HĐ” chuẩn bị cho các thanh thiếu niên bước vào đời. Cuối cùng là lời phát biểu của Tr. Nguyễn Tấn Đệ. Tr. Đệ chỉ đề cập đến 1 việc duy nhất là kêu gọi phụ huynh, các HDS tham dự trại Thăng Tiến X sẽ tổ chức 1 tuần lễ từ ngày 28/6 đến 3/7/2014 tại Texas.

Sau lễ chào cờ, các quan khách, các trưởng được mời đến tham dự bữa ăn trưa và thăm viếng các lều trại, khu thủ công của các liên đoàn. Mỗi đơn vị đều có một cách trang trí khu đất của đơn vị từ thủ công thắt nút dây, dựng cổng trại, trưng bày hình ảnh sinh hoạt của đoàn theo mỗi sắc thái riêng. LĐ Diên Hồng, Ra Khơi, Lạc Hồng... là những chiếc cổng trại bằng cây, LĐ Bách Việt là những hình ảnh của các sắc tộc Việt Nam tượng trưng cho các sinh hoạt của 3 miền đất nước: Áo bà ba, áo tứ thân, áo dài, người thượng, gánh hàng rong... và một bức tranh lớn vẽ hình chùa Một Cột đã thu hút nhiều quan khách, HDS đến chụp hình lưu niệm. Đặc biệt trong phần triển lãm, LĐ Bách Việt đã đưa ra những hình ảnh sinh hoạt HĐ của nhiều thế hệ đi trước, với chủ đề “3 Thế Hệ - Một Lời Hứa”. Những hình ảnh các Trưởng HĐVN từ thập niên 1930, 1945, 1970 và liên tục đến nay tại hải ngoại. Hình ảnh cũ của những trưởng tiên phong như Tr. Trần Văn Khắc (Người khai sinh HĐVN) Tr. Nguyễn Văn Thơ (Chủ tịch cuối cùng Hội HĐVN đến năm 1975), các trưởng: Mai Liệu, Lê Mộng Ngộ, Tôn Thất Đông, Tôn Thất Sam, Trần Trung Du, Đỗ Quý Toàn... những trưởng đã dìu dắt HĐVN qua bao nhiêu sóng gió, và nay có người còn và cũng có người đã từ giả cuộc chơi. Đặc biệt là hình ảnh Hiệp Sĩ HĐVN Tr. Võ Thành Minh... v.v và các hình ảnh các thế hệ nối tiếp. Một trưởng HĐHK, Gary Varano, đã được Tr. Biện Thị Quý giải thích về sự liên tục, thống nhất

của HĐVN từ năm 1930 đến nay tại hải ngoại. Tr. Quý cũng cho biết “LĐ Bách Việt chú trọng về truyền thống Văn Hóa Việt, sự liên tục của HĐVN cho nên lúc nào cũng đề cao vai trò xây dựng, vị trí gương mẫu của các trưởng đi trước-Uống Nước Nhớ Nguồn. Qua các hình ảnh này các HDS tại hải ngoại mới biết được nguồn gốc của phong trào mà các em đang tham dự.” Một trưởng đứng bên cạnh đó thêm “Xưa bầy nay làm-Có tích mới dịch ra tuồng, có đường luôn mới có ngõ đi.”

Khoảng 2:00pm là phần trình diễn văn nghệ do các LĐ đóng góp. Xem qua chương trình văn nghệ, tuy không “rực rỡ y trang”, “màn nhung và ánh đèn màu”, nhưng Các HDS đã cố gắng diễn đạt những suy nghĩ, những thành quả mà các em đã thu thập được trong thời gian qua. Chương trình văn nghệ có thể, một khía cạnh nào đó, như là một bản tường trình sinh hoạt bằng nhạc, kịch, hát, múa. Trong đó có phần Luật và Lời Hứa, Lịch Sử Việt Nam, sự đấu tranh giành và giữ nước của tiền nhân... v.v. Nếu nhìn sâu xa sẽ thấy được kết quả của các sinh hoạt HĐ qua những màn trình diễn này. Trên tất cả những chuẩn bị và thực hiện của ngày HĐVN cho thấy sự cố gắng của các đoàn trưởng HĐVN tại địa phương. Một cố gắng đáng được ghi nhớ trong lịch sử sinh hoạt của HĐVN tại hải ngoại. Ngày HĐVN kết thúc lúc 4:00pm cùng ngày.

Tương cũng nên nhắc lại, hiện nay tại vùng Thung Lũng Santa Clara và Monterey Bay có một Council mang tên Silicon Valley Monterey Bay Council (Châu) chia làm 7 District (Đạo) thuộc hội HĐHK và với gần 25,000 HDS thuộc đủ mọi chủng tộc, văn phòng tại 970 W, Julian St., San Jose, CA 95126. ĐT 408-279-2086. Riêng HĐVN có tất cả 12 liên đoàn với trên dưới 1,000 HDS và hàng trăm người lớn tham dự vào các sinh hoạt này. Các liên đoàn HĐVN sinh hoạt chung trong Hội Đồng HĐVN Châu Sanata Clara (Vietnamese Committee on Scouting). Muốn tìm hiểu về HĐHK, Santa Clara Monterey Bay www.sccb-sa.org, hoặc www.svmc.org, Vietnamese Scouting www.hdvietnam.net. Đóng góp ý kiến với tác giả bài báo: email: nangthekey21@gmail.com

Gấu lý-sự LÊ BÌNH

Trưởng niên Bernard Nguyễn và Tăng thị Linh thăm khu LĐ Bách Việt được mời ăn chè “quang gánh”

TRẠI GIỮ VỮNG XVII

**Gordon Ranch
8-9-10 tháng 11-2013**

Liên Đoàn Đất Việt

niên của Hướng Đạo Việt Nam miền Trung Hoa Kỳ lấy theo tên nguyên thủy của Trại Hợp Bạn Quốc Gia là Trại Giữ Vững tại Suối Tiên, Biên Hoà, tháng 12 năm 1970. Khởi đi với trại Giữ Vững đầu tiên của HĐVN miền Trung Hoa Kỳ vào cuối tuần áp Lễ Tạ Ôn năm 1997 ở Lake of Houston và liên tục 17 năm đến nay, năm 2013 là Trại Giữ Vững XVII vừa được thực hiện vào cuối tuần 8-9-10 tháng 11 -2013 tại đất Trại Gordon Ranch ở Richmond một thành phố phụ cận Houston chỉ cách khu thương mại Bellaire của người Việt khoảng 30 phút lái xe.

Khoảng 800 trại sinh đã ghi danh về dự trại GV XVII năm nay trong một khí hậu thời tiết thật tốt đẹp và thuận lợi là một con số kỷ lục của các Trại Giữ Vững của Miền Trung Hoa Kỳ (hàng năm chỉ dao động từ 400 đến 500 trại sinh của nhiều kỳ GV trước đây) đã nói lên điểm đặc biệt Trại Giữ Vững XVII năm nay cũng là Trại Tiên-Thăng-Tiến X với chủ đề “Sắp Sẵn” là một Trại thử nghiệm chuẩn bị cho Trại Thăng Tiến 10 sẽ được tổ chức tại Houston nào cuối tháng 7 năm 2014 sắp tới.

Từ các nơi xa về từ các Miền Đông, Tây, Nam, Bắc Hoa Kỳ có các Trưởng Võ Thành Nhân (Wash.D.C.) Chủ Tịch Ban Thường Vụ HĐTU-HĐVN , Trưởng Nguyễn Tấn Đệ (Irvin), đại diện Hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ, Tr Trần Gia Phú (BSA), Tr Nguyễn Đình Tuấn, Văn phòng trưởng HĐ Trưởng Niên đến từ California, Tr Trần Anh Kiệt (Bắc Cali.), nguyên Trại Trưởng Trại TT 9, Các Tiểu Trại Trưởng TT10 như Tr Nguyễn Tấn Tiến (Nam Cali.) , Tr John Dũng Huỳnh (Bắc Cali.), Tr Nguyễn Anh Tú (Wash.D.C.) Tr Lê Văn Phước (Dallas)...Quý Trưởng Niên Dallas, Houston.

Chúng tôi còn ghi nhận có các Tr Ngô Sỹ Hân (Michigan) Trần Chính(Minnesota), Tr Nguyễn Xuân Lưu, Tr Nguyễn Văn Tùng (Louisiana). Tr Trần Mai Hoa (Florida)Tr Lý Nhật Hui, Tr Nguyễn Bá Thành, Tr Trần Thị Huê, Tr Hồ Trúc Chi, Tr Nguyễn Helen, Tr Đỗ Việt Long (Calif.), Tr Nguyễn Chí Hiếu , Tr Nguyễn Tăng

Bình, Tr Chu Bạch Yến, Tr Đặng Dân Nam, Tr Phùng Văn Báu... (Dallas).

Hai phóng viên của đài SBTN là Tr Võ Thiện Toàn (Wash.D.C.) và Tr. Raymond Nhật Nguyễn (Cali) cũng đã có mặt để thực hiện các Phóng sự Truyền hình về trại GV17 năm nay. Các Tr cao niên trên 70 tuổi như Tr Nguyễn Thị Hai (Dallas) Tr Đỗ Phát Hai , Tr Hoàng Kim Châu (Houston)... nhưng cao niên nhất trại vẫn là Trưởng lão Võ Long, 86 tuổi(Dallas) và xa nhất có lẽ là Tr Phạm Kính Tâm đến từ Việt Nam.

Các đơn vị HĐ tham dự gồm Liên Đoàn La Vang, Pháp Luân , Lạc Việt, Đất Việt, La San (Houston), Minh Đức, Trưởng Niên Dallas, Trưởng Niên Houston và Tráng Đoàn Nguyễn Trãi. Hình: Liên Đoàn Đất Việt

Là một trại Hợp Bạn thường niên của HĐVN Miền Trung HK nhưng các sinh hoạt trại tại GV 17 là một thử nghiệm cho Trại Thăng Tiến 10. Trại GV 17 năm nay với gần 800 trại sinh là một dịp để TTX Staff thực tập những chương trình đã hoạch định cho trại HB Thăng tiến 10 vào năm tới : từ việc Ghi Danh đến các sinh hoạt Tiểu Trại, An Ninh, Y Tế, Nghi thức Khai Mạc , Bế Mạc,Các Lễ Tinh Thần, Hội luận Phụ Huynh, Lửa Trại, Chợ Đêm và quan trọng nhất là phần phục vụ ẩm thực cho toàn trại do hệ thống Nhà Hàng Kim Sơn và Houston Food Truck là hai nhà thầu cung cấp các bữa ăn chính cho GV 17 cũng như TT 10.Năm nay GV 17 với lực lượng các Phụ Huynh rất đông cũng có một buổi hội luận về phương cách giáo dục làm sao để có thể hiểu con cái trong thời đại mới thực tiễn này do một chuyên gia về giáo dục là Nhà Giáo Minh Thụy, nguyên Superintendent HISD hướng dẫn và điều hợp bởi các Tr trong Tráng Đoàn Nguyễn Trãi. Chợ Đêm phong phú với nhiều quán hàng của các LĐ Pháp Luân, Lạc Việt và Đất Việt và đặc biệt sôi nổi hào hứng với chương trình văn nghệ Tiếng Thét Rừng Xanh do PHụ Huynh LĐ Đất Việt phụ trách với tay Guitar Anh Đào và Hoạ Náo Viên Thu Ân cùng các giọng ca Phụ Huynh và Trưởng yêu văn

Chợ Đêm phong phú với nhiều quán hàng của các LD

nghệ Du Ca có mặt với Chợ Đêm GV17 như Trần Anh Kiệt, Nguyễn Bá Thành, Lý Nhật Hui từ Cali, Nguyễn Chí Hiếu từ Dallas, Đặng Quốc Thắng, Hoàng Kim Châu... từ Houston và nhiều tiếng hát nữa đã góp phần cho Việt Nam, Quê Hương Ngạo Nghễ... lớn mạnh hơn, bay xa hơn, vang xa hơn đến Thăng Tiến Mười.

Giữ vững 17 tương đối thành công và TT 10 Staff đã rút ra rất nhiều kinh nghiệm thực tiễn để áp dụng vào năm tới cho Trại Họa Bạn Thăng Tiến Mười sẽ được Tổ Chức tại Camp Strake (Conroe, Houston TX). Ngày Chủ Nhật của GV17, ngay sau Lễ Tinh Thần Trại Trưởng Ngô Vinh Khoa đã đưa phái đoàn gồm quý Trưởng Võ Thành Nhân, Nguyễn Tấn Đệ, các Trưởng phụ trách các Tiểu Trại và quý Trưởng các Miền Nam, Tây Bắc California, Miền Đông và Florida, Miền Trung và Minnesota, Chicago... cùng các Tr Phóng viên Võ Thiện Toàn, Raymond Nhựt Nguyễn đến thăm Camp Strake, nơi sẽ là đất trại của Thăng Tiến X nào cuối tháng Sáu năm 2014 sắp tới để

quan sát thực địa.

Sau gần 12 năm kể từ khi TT 7 đã được tổ chức ở đây vào năm 2002 đến nay Camp Strake đã có rất nhiều thay đổi mà quý Trưởng đến thăm đều nhận thấy rất rõ: đất trại năm xưa ấy vẫn đẹp, vẫn mênh mông những rừng cây đại ngàn nhưng bây giờ khang trang hơn, tiện nghi hơn... cho TT 10 sang năm, ở đây, một lần nữa và cũng là lần cuối cùng nơi đất trại Camp Strake 2014 vì sau đó Châu Sam Houston sẽ có một cơ ngơi mới là New Camp Strake 2015. Back to Camp Strake, back to Sorrento, trở về mái nhà xưa... nơi đất trại này, chúng ta lại để lòng rung động nhớ đến lời một bài hát hướng đạo một thuở xa trước “... Rồi ngày mai nhìn bóng dáng nơi này mà lòng thầm hứa với nhau rằng Sắp Sẵn luôn. Bền chặt tình thương yêu đồng lòng hứa với nhau là ta vẫn luôn Giúp Ích cho đời.” Hẹn tái ngộ nơi Trại Họa Bạn Quốc Tế HĐVN TT10 tại Camp Strake Houston năm tới.

Thị Trường Tạ Đức Trí (bìa phải) tại lễ trao huy hiệu HD cho các em.

LIÊN ĐOÀN HƯỚNG ĐẠO HOA LƯU TỔ CHỨC LỄ TRAO HUY HIỆU

Westminster (Bình Sa)- - Chiều Thứ Bảy ngày 7 tháng 12 năm 2013 tại Westminster, Liên Đoàn Hướng Đạo Hoa Lư, Miền Tây Nam Hoa Kỳ tại Nam California đã tổ chức lễ trao Đẳng Thứ Hướng Đạo Đại Bàng (Eagle Award) cho 5 em Calvin Hồ, Daniel Trần, Dustin Lang, Nathan Bùi, Peter Bùi. Gold Award cho 5 em Christine Nguyễn, Crystal Nguyễn, Elizabeth Bell, Kristie Ngô, Tiffany Phạm. Girl Scout Silver cho các em: Kaycee Phạm, Natasha Vương, Ashley Trương, Shirley Lu, Hailey Mai, Caitlyn Trần, Kelly Đào, Christina Đặng, Dalena Nong và một số huy chương Đồng cho các em xuất sắc.

TIN SINH HOẠT HƯỚNG ĐẠO TẠI THỦ ĐÔ SACRAMENTO, CA

Sau khi hoàn tất thủ tục thành lập các đơn vị HD với văn phòng châu Golden Empire Council, Sacramento, Liên đoàn Hải Đăng đã bắt đầu sinh hoạt từ ngày 27 tháng 10 năm 2013, tại trung tâm sinh hoạt cộng đồng VN, số 6270 Elder Creek rd, Sacramento. LD Hải đăng có 3 đơn vị Ấu, Thiếu, Thanh thuộc hội nam HD đều mang số hiệu BSA 989, và 2 đơn vị nữ HD Ấu, Thiếu, mang danh số GSUSA 1113. Được biết Liên đoàn được bảo hộ bởi Cộng đồng Việt Mỹ Sacramento – VASCOS do Ông Đỗ thiện Tịnh điều hành. Liên đoàn được hướng dẫn bởi LD trưởng là trưởng Nguyễn hữu Phi, LD Phó Raymond Nguyễn Nhật, các trưởng đơn vị và các phụ tá. LD Hải đăng sẽ chính thức ra mắt vào ngày 4-1-2014. Trong khi đó Liên đoàn Lạc Việt với 29 năm sinh hoạt tại Sacramento và sẽ tổ chức kỷ niệm 30 năm thành lập vào tháng 11 năm 2014. Trưởng Nguyễn xuân Mộng đã tham dự Hội nghị HDVN Costa Mesa vào tháng 7-1983 và thành lập LD Lạc Việt vào tháng 11 năm 1984. LD Lạc Việt có 3 đơn vị Nam HD mang danh số BSA 243 và 2 đơn vị Nữ HD mang danh số GSUSA 1743. LD LV đã tuân tự hướng dẫn bởi quý trưởng Nguyễn xuân Mộng, Hà thúc Sinh, Nguyễn xuân Lâm và đương kim LD trưởng là trưởng Phó Kim. LD có đoàn

quán với phòng sinh hoạt và sân khấu trình diễn tại số 6700 Mack Road, Saramento. Phải công nhận rằng tại Hoa kỳ chỉ có LD Lạc Việt là có chương trình dạy Việt ngữ trước mỗi buổi sinh hoạt và đặc biệt có riêng một đoàn quán sinh hoạt rất rộng rãi và đầy đủ tiện nghi. Sacramento cũng có một xóm HD trưởng niên thuộc Làng trưởng niên Bắc Cali do trưởng Nguyễn xuân Mộng phụ trách từ năm 1995, và với sự phát triển thành viên, giữa năm 2013 xóm trưởng niên đã trở thành Làng và trưởng Trần kim Đông là trưởng Làng với trên 20 thành viên ghi danh. Hội đồng HDVN – Vietnamase committee on Scouting - châu Thủ đô được thành lập từ năm 1983, nên 2 Liên đoàn HDVN tại Sacramento sẽ cùng tham gia sinh hoạt. Vào sau ngày tai hoạ bão lụt tại Phillipines, các Liên đoàn Lạc Việt và Hải Đăng, đã tổ chức quyên góp qua hình thức chạy bộ, bán vật dụng để gây quỹ cứu trợ, và gửi về Hội đồng Trung ương HDVN để chuyển đến toà lãnh sự Phi tại Washington

Chiều thứ bảy 14 tháng 12 năm 2013 vừa qua, LD Lạc Việt đã tổ chức vòng danh dự - Court of Honor và mừng lễ cuối năm tại đoàn quán với sân khấu mới tạo dựng thật mỹ thuật và đầy hình ảnh HD. Nhiều HD sinh đã nhận thêm đẳng thứ và chuyên hiệu, và nhiều phụ huynh cũng như trưởng được vinh danh và nhận bằng cảm ơn. Đặc biệt trưởng Nguyễn xuân Lâm, sau 4 năm làm LD trưởng đã góp công lớn trong việc tái dựng LD và các đơn vị hoạt động thành công và vững mạnh, nên đã nhận huy chương Bách hợp do Trưởng Võ thành Nhân, chủ tịch Hội đồng Trung ương ký tên tuyên dương và do trưởng Lê quang Tuấn, đại diện miền Tây bắc, lên trao tặng.

Chiều chủ nhật kế tiếp, ngày 15-12-13, LD Hải đăng cũng tổ chức sinh hoạt và phân trao quà cuối năm rất vui nhộn và đầy không khí thân thương gia đình. Cả 2 LD HDVN nam tại Sacramento đã tham dự nhiều khoá huấn luyện trưởng các cấp rất hăng say và hữu hiệu và cùng sự hợp tác của quý phụ huynh nhiệt tình giúp sinh hoạt HDVN tại Sacramento ngày càng phát triển mạnh mẽ và gây uy tín tốt đẹp trong cộng đồng đồng người Việt tại thủ phủ Sacramento, của tiểu bang California.

SÔI VUI-TÍNH ghi nhận

Ký Sự TRẠI SẮP SẴN 10 CÔNG VIÊN QUỐC GIA YELLOWSTONE

Theo chương trình sinh hoạt hàng năm của toán Huấn luyện vùng Tây Bắc Hoa Kỳ, trại Sắp Sẵn 10 (SS10) năm nay vẫn được tổ chức nhưng không lòng theo những khóa huấn luyện như thường lệ. Mục đích để các Trưởng huấn luyện có dịp cùng nhau ôn tập, trau dồi, cải thiện những kỹ năng của mình cho phù hợp với kỹ năng hiện tại của Phong trào, cái mà mình đã cống hiến cho các khóa sinh, trại sinh trong suốt 9 khóa huấn luyện đã qua kể từ Trại Sắp Sẵn I. Thứ đến là để các trưởng có dịp xả hơi trong cuộc thám du vùng đất nổi tiếng của Hoa Kỳ có một không hai trên thế giới mà nhiều Trưởng chưa đặt chân tới. Đó là Công Viên Vườn Quốc gia Yellowstone.

Đôi dòng về đất trại Yellowstone. Đá Vàng! Đá Vàng!

Chỉ một cái tên thôi cũng đủ sức lôi cuốn chúng tôi, những con người suốt đời yêu thích thiên nhiên: leo núi, bơi thuyền, thám du, cắm trại.

Yellowstone là một công viên quốc gia của Hoa Kỳ nằm ở phía Tây trên ba tiểu bang Wyoming, Montana và Idaho. Ngày 1 tháng 3 năm 1872 Tổng thống Hoa Kỳ Ulysses S. Grant đã ký công nhận địa danh Yellowstone thuộc tiểu bang Wyoming - nằm trên rặng núi Rocky Mountain thuộc trung tây Hoa Kỳ - vào hàng Công viên của Quốc gia sau khi đã được Quốc hội biểu quyết. Đây là một công viên lớn nhất của Hoa Kỳ và cũng là lớn nhất thế giới với một diện tích 3,468.4 Square Miles hay 8,983 km², rộng hơn diện tích 2 tiểu bang Rhode Island và Delaware cộng lại. Công viên nằm trên 3 tiểu bang: 95% thuộc bang Wyoming, 3% thuộc bang Montana và 1% nằm trên bang Idaho, kéo dài từ Bắc xuống Nam khoảng 63 miles (101 km) và từ Tây sang Đông dài 54 miles (87 km).

Tại đất trại Grand Village .

Hiện nay chưa biết đích xác tên gọi Yellowstone nguồn gốc từ đâu. Chỉ biết rằng cuối thế kỷ thứ 18, có thể do một số người Pháp đi săn bầy thú đã tới công viên này nằm trên thượng nguồn con sông có tên là Rock Yellow River (sông Đá vàng) - theo cách gọi của bộ tộc da đỏ Minnetaree - hoặc có thể vì người ta tìm thấy những tảng đá màu vàng ở khu vực Hẻm Núi lớn (Grant Canyon) nên đặt tên cho khu này là Yellowstone chăng? Dù gì đi nữa theo chỗ người viết gọi Yellowstone rất là hợp lý với địa danh của nó, sau khi đã đi thăm một vòng trong khu vực.

Ở đây những cảnh tượng lạ đẹp tự nhiên khó có nơi nào đẹp hơn mà ngày nay chúng ta được thấy là do kết quả sau nhiều trận phun lửa xảy ra trong nhiều năm.

Thật vậy, khu Yellowstone đã hình thành trên 2 triệu năm sau nhiều lần hoạt động của núi lửa. Vụ phun lửa lớn đầu tiên xảy ra cách đây 2,1 triệu năm đã tạo ra thung lũng Island Huckleberry Ridge Tuff. Lần thứ 2 phun lửa khoảng 1 triệu năm trước tạo ra thung lũng Island Park Tuff và vụ cuối cùng cách đây 640,000 năm tạo nên Lava Creek Tuff. Chính những hiện tượng phun lửa cộng với sự cấu trúc của đất đai đặc biệt này đã để lại Yellowstone khoảng hơn 200 hồ giếng phun nước nóng ngày nay gọi là Geysers mà nổi tiếng nhất là giếng phun Old Faithful nằm tại Bồn địa Upper Geysers. Giếng này cứ 70 phút nước nóng lại bắn lên một lần cao tới 45 mét, và không hề thay đổi cả ngàn năm qua. Yellowstone cũng có nhiều Geysers khác phun lửa nhưng không theo nhất định thời gian. (theo Wikipedia)

Ngoài những giếng phun nước rất ngoạn mục, chúng ta còn thấy nhiều phong cảnh đẹp như thác nước Kepler tuyệt đẹp cao 45 mét, thác Crystal cao 40 mét với sức nóng 184 độ F, núi lửa Mud có kích thước 8x10 mét độ sâu 5 mét, miệng núi lửa Black Dragon với nhiệt độ 191 độ F với kích thước 60x21 mét độ sâu 10 mét. Đặc biệt, ở đây còn có đường phân chia lục địa Bắc Mỹ, đó là một đặc trưng địa hình chia tách các lưu vực sông Yellowstone chảy tới Đại Tây Dương, trong khi lưu vực sông Snake chảy ra Thái Bình Dương. Chính nơi phát sinh ra sông Yellowstone và sông Snake nằm gần nhau trên hai mặt đối diện của đường phân chia này.

Tam ca Ba Con Mèo Denver and New York cùng tay đàn Duy Hải đến từ California

Công viên Yellowstone cũng là nơi bảo tồn nhiều loại thú hoang dã, quý hiếm sống hoàn toàn với thiên nhiên, chính phủ không cần phải cung cấp vật thực hay hang hầm nhà cửa cho chúng cư ngụ như khi mới thành lập 200 năm trước đây. Khi thám du, khách cũng nhìn thấy nhiều bò rừng bison (có sách ghi chép khoảng 3.000 con), nai sừng tấm, nai an-xet, cáo, chó sói, hươu đuôi đen, dê núi, linh dương sừng tủa, cừu hoang, nai, gấu đen, gấu xám Bắc Mỹ, ... Riêng loài gấu xám rất hung dữ thường tấn công người đi bộ và có người đã bị thiệt mạng. Về cây cối ở Yellowstone cũng rất là nhiều, khoảng 1.700 các loại cây gỗ. Trong đó có 8 loại cây lá kim, và rừng thông chiếm 80% tổng số diện tích. Các loài cây lá kim đáng kể là các cây dương rung, liễu, thông trắng. Đây là một công viên quốc gia đầu tiên của Mỹ và cũng là của thế giới, có lượng khách du lịch hàng năm trên dưới 2 triệu 8 người.

Đường đến công viên quốc gia Yellowstone.

Ngày 8 tháng Bảy năm 2013 - Mới 8 giờ sáng các anh chị em trường hướng đạo đã đến điểm tập trung – nhà Trường Nguyễn Ngọc Tùng. Thực ra ngay tối hôm trước tại nhà Trường Bạch Văn Nghĩa, những Tr. ở xa đã tề tựu hầu như đầy đủ như Tr. Nguyễn Trường, Tr. Thịnh, Tr. Thức với hai tráng sinh của Seattle, Bang Washington, bang California có cô Duy Hải, xa hơn nữa là Tr. Châu thị Minh ở tận Georgia và xa nhất là Tr. Tiến Lộc đến từ Việt Nam. Địa phương nhà có các Tr. Giải, Tr. Tiến, Tr. Tùng, Tr. Hiếu, Tr. Quân và phu nhân, Tr. Bảo Khánh. Sau khi kiểm điểm và chất hành lý xong chúng tôi lên hai chiếc xe van, mỗi xe có khả năng chứa 16 chỗ ngồi, hai tài xế chính là Tr. Nghĩa và Tr. Quân, phụ tá có Tr. Thịnh và:

“Anh em ta cùng nhau xông pha lên đường...”

Quãng đường từ Portland, Oregon đến đất trại Yellowstone National Park, Wyoming phải qua bang Idaho, khoảng cách là 853.96 miles và phải mất ít nhất 13 giờ 58 phút lái xe không nghỉ. Nhưng chúng tôi không vội, cứ vừa lái vừa ngắm cảnh cho no nê đôi mắt, vừa chụp hình để giữ lại những kỷ niệm. Thật vậy được rời khỏi khung cảnh bon chen ngày thường, thoát cảnh xe cộ tấp nập hoặc ứ kết cứ phải hít thở bụi bặm của thành phố cũng là điều

đáng để cho chúng ta suy nghĩ và có cơ hội sống với thiên nhiên nhiều hơn.

Xe chúng tôi vẫn bon bon trên xa lộ I-84. Tới Multnomah Fall hai xe dừng lại để các Trường ở xa có dịp thưởng ngoạn ngọn thác cao ngất của Oregon và cò lẽ cũng đứng vào hàng thứ nhì ba trên thế giới. Một giờ qua thật mau chúng tôi hồi hả lên đường theo đúng chương trình. Đúng vậy, đường I-84 này xuyên qua tiểu bang Idaho, nhưng đến thủ phủ Boise của Idaho thì chúng tôi dừng lại tại mòm đồi công viên nhỏ của Macks Creek hạ trại. Lúc đó mặt trời cũng sắp lặn. Sau khi chọn chỗ dựng lều, quang cảnh buổi chiều hoang dã với một vài ánh nắng còn sót chúng tôi vội vã bảo nhau thu hình. Bên này trường Tùng trường Tiến hỏa đầu vụ lo nấu nướng, thì đằng kia anh Trường Thọ, một cảm tình viên của Hướng Đạo cũng là một nhiếp ảnh gia, hội viên của hội nhiếp ảnh quốc tế bắt đầu giảng giải về nghệ thuật chụp hình; nào chọn bố cục, nào tìm màu sắc, nào sắp xếp nội dung v.v..ôi thôi cứ bị các trường quật lên quật xuống hỏi tới tấp khiến anh nhiều lúc cũng điên đầu. Riêng kẻ viết bài, một tuần trước khi tham dự trại SS10 đã bị giải phẫu bụng, đi lại còn khó khăn - Phải năn nỉ mãi anh trại trưởng mới cho đi trại - cũng tập tễnh xách máy đi nhật những cảnh vật chiều tàn trên đồi vắng...

Rồi “giờ ăn đến rồi, giờ ăn đến rồi,

mời anh xơi, mời chị xơi ...” thật ngon miệng. Có một điều phải nói ngay là mấy chục năm sinh hoạt hướng đạo, những bữa cơm ở trại đều ngon lạ lùng, ngon sừng sốt, mà nhiều khi các em thiếu sinh nấu khê hoặc sống ăn vẫn cứ là ngon kinh khủng. Trước khi ăn Trại trưởng đã thông báo là có lửa trại, nên ăn xong hai toán lo chuẩn bị các tiết mục. các Trường Tiến Lộc, Nghĩa, Duy Hải, và Chị Nguyễn Quỳnh - mà mọi người thường gọi là chị Tư, rất thân thương - ...đi lượm củi để có thể đốt dài dài trong đêm lửa trại.

Trời tối hẳn, vạn vật như lắng đọng trong cõi âm u của núi rừng. Một ngọn lửa được bốc lên, lên nữa, bốc cao cho bùng cho sáng...tất cả mọi người hòa theo những cánh tay đơ cao, mắt long lanh, dồn sinh lực người và sinh khí của

Hát với nhau bên bờ Snack River, Idaho

Tại cổng chính Công viên Quốc Gia Yellowstone (North Entrance)

núi rừng vây lấy ngọn lửa, cất cao tiếng hát vang động cả góc trời. Xong màn nhảy lửa 2 toán thi nhau trình diễn văn nghệ bỏ túi cổ hữu của đời hướng đạo: vui, nhộn, và khi tàn lửa tâm hồn lắng đọng ai về lẽ đó, ngủ dưỡng sức để sáng sớm ngày hôm sau lại lên đường. Trong lòng tôi lại đội nhớ đến ngày đi trại bay tại quê nhà, nghĩ mà nuối tiếc.

Ngày 9 tháng Bảy. Mới sáu giờ sáng ánh ban mai đã lóe rạng. Vài trưởng đang láo nháo vác máy hình đi thu để nhập cuộc thi hình ảnh. Có trưởng thì giống như nhà khoa học đang trầm ngâm nghiên cứu cây rừng, cũng có trưởng còn muốn nướng thêm dăm ba phút chưa chịu dậy, khiến trưởng hòa đầu vụ phải kêu gọi âm ỉ đến ăn sáng để còn lên đường. Đúng 8 giờ 30 ai đã ngồi xe nào trở về xe đó. Chúng tôi trực chi Yellowstone National Park.

Rời Macks Creek xe của chúng tôi tiếp tục lái trên xa lộ I-84, xé chiều thì đổi vào I-86, rồi lấy đường 20 East sang địa phận bang Wyoming. Đến khoảng gần 7 giờ chiều tối chúng tôi mới tới được đất trại - Grant Village.

Vừa xuống xe chúng tôi đã gặp một số trưởng khác đến từ New York, và Colorado. Lâu ngày gặp lại nhau tay bắt mặt mừng, ôm nhau chào hỏi quên cả mệt mỏi. Trời nhá nhem mọi người vội vã tranh thủ lụng lều, giăng dây mở máy phát điện. Trưởng hòa đầu vụ thì lo sửa soạn nấu nướng, trong khi các trưởng trẻ chuẩn bị chương trình cho văn nghệ trại. Nhưng anh Trại trưởng phổ biến nội quy của Công Viên trong đó có hai điều quan trọng là thực phẩm phải cất giữ làm sao để tránh những con gấu đánh hơi được tìm đến tấn công người, thứ đến là cấm đốt lửa trại và phải im lặng sau 10 giờ đêm. Nhưng thiếu lửa chúng tôi dùng máy phát điện riêng thay cho lửa trại nên ở đây gọi là “điện trại”, chúng tôi vẫn hát cho nhau nghe, vẫn có trò chơi vẫn kể chuyện và học thổi harmonica do trưởng Tiên Lộc hướng dẫn. Ngày 10 tháng Bảy. Tại Grant Village, sau một đêm ngủ no nê tôi dậy hơi sớm hơn mọi người, mặc dù trời lạnh nên có dịp lân la tìm hiểu nơi chúng tôi hạ trại. Tên làng Grant chính là tên vị tổng thống Hoa Kỳ đã ký nhận ban hành Yellowstone là Công Viên Quốc Gia vào ngày 1/3 năm 1872 như đã đề cập. Làng Grant rất đẹp nằm ở phía Nam bờ hồ Yellowstone. Trong làng có đầy đủ các nhu cầu cho khách du lịch như: Museum, Hotel, Gift shop, gas Station, Restaurant v.v.. Gần làng Grant nhất là Grand Teton, rồi đến các hồ giếng hay các thắng cảnh nổi tiếng khác. Riêng Old Faithful cách Grant Village 20 miles cũng gọi là gần, nơi mà chúng tôi sẽ đi tham quan trong ngày hôm nay.

Old Faithfull! Old Faithful. Xe dừng lại trước một tòa nhà đồ sộ bằng cây với hàng chữ Old Faithful Inn. Đó là tòa nhà 5 tầng nhưng người ta chỉ dùng 3 tầng còn 2 tầng dành cho chủ nhân, người thiết kế tòa nhà đó như một kỷ niệm dành riêng. Tầng 1 là các phòng ốc chiếu phim về lịch sử, cảnh hồ giếng Old Faithful, có phòng cho thuê và các nhà hàng ăn uống. Vào tham quan chúng tôi được các nhân viên hướng dẫn cho biết phải mất ít nhất 6 (sáu) tiếng đồng hồ đi bộ ngoạn cảnh suối và nhiều Geysier mới về lại

được điểm khởi hành. Trong đoàn ai cũng náo nức muốn đi cho bằng được. Riêng tôi dù mới giải phẫu bụng nhưng lại cảm thấy mỗi ngày mỗi khỏe nên quyết định ai sao ta vậy. Đi bộ cũng là “nghề” của mình. Đằng sau tòa nhà là giếng hồ Old Faithful nổi tiếng.

Dưới ánh nắng xế trưa mọi người đang hướng về Old Faithful thì ô kìa! Khói, nước đã bắt đầu sôi réo lên và phun lên cao cách chỗ chúng tôi đứng ít nhất từ 500 đến 700 yards. Hàng trăm chiếc máy chụp hình, quay phim làm việc quay ngang quay ngửa bám lên bám xuống. Cứ nhìn du khách chụp hình quay phim là đủ vui rồi. Bây giờ thì khói, nước bốc càng ngày càng cao, du khách càng đổi kiểu chụp mong có được những tấm hình độc đáo hơn. Thịnh linh nước xối xả phun vọt lên cao, cao nữa có lẽ cả 40 mét và phình ra to hơn từ 5 đến 7 phút mới chịu co lại. Quá đẹp. Sở dĩ có hiện tượng đó là vì Yellowstone nằm gần điểm nóng dưới lớp vỏ trái đất, (theo Wikipedia) suốt 17 triệu năm nó luôn luôn chuyển vận bởi kiến tạo địa tầng ngang qua điểm nóng lớp phủ tñh.

Tiếp tục chúng tôi đi quan sát gặp vô số những Geysier nhỏ hơn không nhất định thời gian phun trào và tràn lên những lớp địa chất như lưu huỳnh (sulfur) mùi thum thum như trứng gà thối. Trên đường cũng gặp nhiều con suối nhỏ hoạt động không ngừng. Những con bò rừng bison hiền lành chập chập như những con trâu của xứ ta dùng để cày ruộng. Thực ra không phải bản tính nó chậm chạp như thế, nó sẽ hung hăng nhanh nhẹn nếu gặp nguy hiểm hay tức tối bị ai trọc gheo. Giống bò này kỳ màu đỏ hể gặp ai mặc màu đỏ là tìm cách tấn công ngay. Chính kẻ viết bài này này, hôm đó vô tình mặc chiếc áo của hướng đạo bên Pháp (do Tr. Nghiêm Văn Thạch cho cách đây mấy năm) hí hoáy chụp nàng bison đang nằm phơi bụng trên cỏ, bỗng nó đứng dậy đùng đình bước về phía mình. Mọi người hô hoán âm ỉ “cởi áo đỏ ra, chạy đi” thế là ba chân bốn cẳng vừa chạy vừa cởi chiếc áo đỏ quên cả vết thương bụng còn băng, may vết thương chẳng hề hấn gì. Tuy nhiên sau 7 tiếng đồng hồ chúng tôi đã trở lại điểm xuất phát. Đồng hồ chỉ gần 5 giờ chiều chúng tôi uể oải lên xe về đất trại.

Tối nay trời lạnh sớm, nhưng cái lạnh đâu có cản trở được cái thú ca hát của người hướng đạo. Làn gió nhẹ nhẹ se se làm cho du khách gần nhau hơn. Thế là những câu truyện vui, những màn múa, những bài ca được anh chị em trình bày thêm mượt mà, thêm bóng bẩy. Ai cũng phải diễn xuất phần văn nghệ của mình bất kể trưởng già trưởng trẻ. Đèn tắt, đêm thắm hẳn, cảnh vật lắng đọng trở lại, mọi người quay về tìm giấc ngủ vui chờ sáng.

Ngày 11 tháng Bảy - Mục tiêu hôm nay là đi thăm Mammoth Hot Springs và đi tắm nước khoáng ở Chico Hot Springs bang Montana. Mammoth Hot Springs là một thắng cảnh đẹp nằm ở cửa Bắc Yellowstone. Ở đây có nhiều suối nước nóng ngầm bắt nguồn từ những dãy đá vôi. Vì áp suất không đủ mạnh nên không thể phun nước như những geysier mà chỉ chảy lênh láng trên những đường

nứt mang theo hóa chất vôi và kết tụ lại nhiều lớp trắng như tuyết. Thị trấn Mammoth là nơi đặt văn phòng hành chính để quản trị công viên Quốc gia Yellowstone thành lập năm 1872. Bởi vậy trong Mammoth Visitor Center có đủ cả tranh ảnh lịch sử, phim và là trung tâm hướng dẫn. Cũng có bệnh viện, nhà thờ, hotel, tiệm buôn nhà hàng v.v..

Sau khi anh chị em chụp hình những con hươu đang gặm cỏ hoặc nằm phơi nắng chung quanh building của thị trấn Mammoth Hot Springs, chúng tôi thẳng đường ra cửa bắc để chụp một tấm hình chung rồi ngược lên phía bắc và lái khoảng 30 miles đã đến Chico Hot Springs thuộc County Pray, bang Montana, nằm trong khu Paradise Valley. Thực ra đây là khu resort, có đủ hotel, restaurant, bar và hồ tắm để du khách đến đây nghỉ ngơi và tắm nước khoáng nóng. Đặc biệt có 2 hồ tắm nước khoáng. Hồ nước nóng lớn nhiệt độ ở 96 độ F, hồ nhỏ 104 độ F. Nước khoáng này thay và lọc hàng đêm để tránh chất hóa học tan ở trong nước. Có thể nói đi thăm Yellowstone mà không đi tắm nước khoáng nóng ở đây cũng là một điều thiếu sót. Bởi sau khi tắm chúng tôi cảm thấy cái sáng khoái trong người như vừa được lột xác và tôi liên tưởng đến những câu truyện kiếm hiệp của những tay giang hồ luyện võ trong hang sâu cùng cốc trên chiếc giường lạnh toát hay con suối, hay hồ có độ nóng đáng kể. Chương trình lửa trại hôm nay dưới hình thức lửa dậm đường ngành trắng. Tất cả những bài hát, những câu truyện kể cho nhau nghe hướng dẫn nhau để cùng suy niệm về tinh thần “giúp ích” qua kinh nghiệm bản thân trong đời sống. Chen kẽ những nụ cười ròn tan là những màn hài kịch hương đạo, những bài ca vui nhộn, có khi trầm lắng... đến từ Bác Voi, của Duy Hải hay nhóm tam ca “ba con mèo” đến từ Colorado và New York... Tất cả mọi người đều hăng say góp phần văn nghệ theo lời mời của quản trò Bạch văn Nghĩa. Đặc biệt một kỷ niệm khó quên, khi Trường Nguyễn vũ Trường - làng Bách Hợp Seattle, WA - đang hăng say đọc diễn về một câu truyện... tình thuở xưa, thì bỗng té nhào lên tôi. Tôi vừa né về một bên vừa dang tay đỡ anh và cả hai cùng ngã nhẹ nhàng xuống đất. Tuy nhiên Tr. Trường vẫn tỉnh

táo mọi người kéo dậy và cùng nhau xoa bóp chân cho Tr. Trường. Chính trong không khí loãng, tiết trời hơi giá trên ngọn đỉnh Eagle Peak's cao 11,358 feet đã gây ra sự ngột thở, ù tai cho người cao tuổi sức yếu, nhất là huyết áp lại có vấn đề. Buổi văn nghệ chấm dứt với nhiều suy ngẫm của trại sinh trong giấc ngủ muộn.

Ngày 12 tháng 7, 2013 - Hôm nay là ngày cuối trong chương trình thám du vùng Grand Canyon là thung lũng sâu nhất của Yellowstone và cũng là lưu vực của sông Yellowstone dài khoảng 24 miles (39 km) từ Upper Fall đến Tower Fall, hai bên là những ngọn núi sần sần bằng nhau rộng từ 1,500 đến 4,000 feet; chiều sâu 800 đến 1,200 feet (240-370 km). Vách núi rất nhiều màu sắc, hầu hết là màu vàng, trắng điểm vào là những cây thông xanh khiến cho du khách ngỡ ngàng trước cảnh sắc thiên nhiên huyền ảo. Nhiều cảnh đẹp như Inspiration point, Grandview Point, Lookout Point bên bờ phía Nam, hay Artist Point, Upper Fall View, hay Uncle Tom's Trail với hơn 300 bậc thang tính từ mặt đất đến dưới mức nước sông bên bờ phía Bắc. Chúng tôi không đủ giờ đi tất cả mọi nơi chỉ dừng lại ở Lookout Point để ngắm cho no mắt, để chụp hình nghỉ ngơi và ăn trưa sau đó đi thăm thác nước. Rồi đi coi thác nước Tower Fall cao 132 feet chảy qua những tháp đá cao. Còn Lower Fall cao 308 feet. Nước thác đổ xuống dòng sông Yellowstone, quanh co dưới thung lũng Grand Canyon không ngừng.

Đêm nay có cuộc thi ảnh đẹp, 5:00 chiều là thời hạn chót nộp tác phẩm. Nhưng người chưa nộp tác phẩm dự thi mong về sớm để có đủ thì giờ “nộp bài”. Vì cũng là đêm chót ở Yellowstone nên lại có màn trao đổi kỷ niệm, lưu địa chỉ hẹn ngày tái ngộ. Màn đêm thăm dãn cỏ cây im ắng, mọi người ai về lều nấy.

Ngày 13 tháng 7 - Cuộc vui nào rồi cũng có lúc chấm dứt. Yellowstone vẫn tro gan cùng tuế nguyệt. Những cảnh đẹp ẩn chứa nhiều kỳ quan vẫn tồn tại, hàng tháng hàng năm du khách khắp nơi đến chiêm ngưỡng và nếu Yellowstone có thay đổi cũng phải từ 5, hoặc 600 năm hay 1000 năm nữa cũng như các núi lửa tái hoạt động. Sáng nay, như thường lệ ăn sáng xong, chúng tôi làm lễ bế mạc trại Sắp Sẵn 10, sau 3 ngày thăm viếng hồi hã vài quang cảnh hùng vĩ khí thiêng sông núi của Yellowstone hẹn và chờ một dịp khác trở lại. Ra về mà vẫn ảm ức, chưa thực thụ thăm hết được cảnh đẹp của Yellowstone quá rộng. Chưa đi hết được từng thung lũng, chưa được tận hưởng từng con suối nhỏ trong veo, chưa được đi hết những bậc thang tiếp cận con sông Yellowstone nằm ép giữa 2 bên vách núi, và vẫn cứ mơ hồ tưởng mình cỡi ngựa xem hoa không hơn không kém. Nhưng:

Dù muốn dù không cũng kết rồi
Đá vàng mòn mỏi dấu phai phôi,
Nay về mai nhớ đừng xa nhé,
Cứ mặc ngàn thông réo khắp Trời!

Thành phố Hoa Hồng - Mùa Noel 2013

SÓI BÈN CHÍ TRỊNH VĂN TOÀN

LIÊN LẠC 10 • 23

Đá Vàng, Mammoth Hot Spring

SINH HOẠT HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

LÀNG BÁCH HỢP DALLAS, TX. THAM DỰ TRẠI GIỮ VỮNG 17 TẠI HOUSTON.

Làng Bách Hợp Dallas, Texas do Lý Trường Lê văn Phước (Ngựa Lồng) dẫn đầu với 14 thành viên ; trong đó có trưởng lão Võ văn Long 87 tuổi và trưởng Nguyễn Thị Hai 77 tuổi. BTC trại GV 17 đã dành cho làng địa điểm cắm trại rất thuận lợi gần nhà ăn và nhà.....

Tại đây LBH/Dallas đã gặp các dân làng BH Houston mới thành lập có Tiên chỉ Vũ Mạnh Hùng, Lý trưởng Trần Mỹ Lộc , Mỏ làng Nguyễn Thu Hương. Toàn thể dân của hai làng đều cao tuổi nhưng lòng hăng say chẳng kém; khu vực trại luôn tràn đầy tiếng hát của các lão bà Nguyễn thị Hai , Chu Bạch Yến, Trần Mỹ Lộc, Nguyễn Thu Hương, Bếp ăn của Làng do hai trưởng Bạch Yến và Minh Vân ra tay đã thu hút được nhiều trưởng đến tham gia; có Tr Nguyễn Đình Tuấn (VP Trưởng/VP HĐTrN) Tr Võ Thành Nhân , Tr Nguyễn Tấn Đệ, Tr Trần Anh Kiệt ...Bếp ăn của LBH Dallas có lúc đã phục vụ đến 30 khách hàng với các món ăn nóng sốt. Riêng món chè đậu đen truyền thống với gừng cay muối mặn chẳng đùng bỏ nhau. Đêm lửa trại thật vui, với ngọn lửa cao vút trong bầu trời trong sáng, ánh trăng vàng vật. Làm mọi người say mê theo dõi điệu vũ của LBD/Dallas và LBH/Houston với tiếng vỗ tay nồng nhiệt.

Cảm ơn BTC trại GV 17 (tiền trại TT 10) đã dốc công phục vụ các trại sinh về ẩm thực 3 bữa ăn 1 ngày do các nhà bảo trợ đóng góp. Đặc biệt món Bánh Mỳ Cari dzách lâu . Các trại viên ra về mà mùi vị của nó cứ bám theo. Xin cảm ơn Chợ Đêm của Trại GV 17 thật ấm áp tình quê với các món ăn đêm dân dã của làng quê VN và tiếng hát của các ca sĩ trại viên qua các nhạc phẩm vượt thời gian, còn đọng lại mãi trong đêm trường trước khi bước vào buổi Họp Trưởng về TT 10.

Trên đường về LBH Dallas cùng BTC trại TT 10 đã viếng Camp Strake BSA tại thành phố Conroe, Houston Texas nơi đã tổ chức TT 7 năm 2002. Hy vọng rằng đất trại cũ nhưng tinh thần TT 10 sẽ mạnh mẽ và thay đổi để đáp ứng sự phát triển của HĐVN tại hải ngoại.

Hà Mã Hoạt-Bát NGUYỄN HÂN

Anh chị em làng tân lập Hướng Đạo trưởng niên Houston chụp chung một tấm hình với Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Dallas tại trại Giữ Vững. (Tr. Mỹ Lộc Lý trưởng LBHHDTrN Houston bên phải Tr. Tuấn, Tr.Long, áo đỏ ngồi hàng đầu, 87 tuổi vẫn hăng say tham dự trại, và “ông bầu” Phước, lý trưởng Dallas ngồi đội beret)

LÀNG BH TRƯỞNG NIÊN HOUSTON

Cóc, cóc,cóc...Bách Hợp Houston... Cóc, cóc,cóc

Kính trình làng Bách Hợp Houston,

Làng chúng ta vừa đi dự trại Giữ Vững trong hai ngày 11/9 và 11/10/2013 gồm có Anh Chính, Anh Chi Nhân, Anh Chi Lộc, Anh Dũng và Mado (mỏ làng cóc,cóc) Khi đến đất trại và được biết Anh Tuấn, Văn Phòng Trưởng Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên, muốn đến gặp ACE nên Trưởng Dũng đã hy sinh đi đón Anh Tuấn đến gặp mặt các ACE ngay tại đất trại và đưa về. Anh Tuấn họp mặt 2 làng BH Houston và Dallas, chánh thức giới thiệu Làng BH Houston với trường trại Giữ Vững, cũng là Trại trưởng trại Thăng Tiến 10, Anh Khoa. (khi nào có hình ảnh Mado sẽ gửi đến các Anh Chị.) Làng BH Houston đã ở lại trại vui chơi với Nhóm Hồng Bàng và Làng BH Dallas. Rất cảm ơn nhóm Hồng Bàng đã giúp đỡ BH Houston đăng ký dự trại, lo ăn uống và căng lều cho ở. Và cũng rất cảm ơn Làng BH Dallas rất welcome, đãi ăn uống và mời ở lại lều của Chị Hai nữa. Đêm lửa trại, nhóm Houston và Dallas đã kết hợp để trình diễn màn các Trưởng Niên vắt tay lên trán và bấm đốt ngón tay để suy tính cho tương lai của mình và các em, và rồi hai tay lên vai chúng ta lên đường hăng hái phục vụ. Màn trình diễn đã được những tiếng “A” rất lớn.

Một tin vui nữa là Làng chúng ta hân hạnh được sự gia nhập của Anh Nguyễn Phước Hoàn, sói nhiệt thành, (hèn chi nhiệt thành gia nhập làng ngay sau khi biết Houston vừa có Làng BH) Xin chào mừng Anh Hoàn đến với Làng. Hẹn sẽ gặp Anh trong ngày họp kỳ sau.

Mỏ làng NGUYỄN THU HƯƠNG

Ngày 17 Aug. 2013, Dân làng TH đi dự tiệc mừng lễ Kim Khánh của anh chị Thủy Ly

CHUYỆN LÀNG TÂN HƯƠNG

Đến Dallas giữa trưa hè nóng bức, ngoài trời 104 độ F. Chúng tôi, dân xứ lạnh xuống Texas như vào lò nướng thịt. Rất ngạc nhiên khi thấy cô Năm Ly sức khỏe tốt, một mình lái SUV chạy phong phong đón chúng tôi về Irving. Cô Năm ăn trưa vội vàng, lại chạy ra phi trường đón cô Ba từ Canada, cô Yên từ Paris tới. Nhóm bạn New York đến đủ. Chúng tôi thay nhau đón chuyến bay đêm, bạn Sydney và Cali đến. Về nhà rất khuya, đánh thức mọi người. Trò chuyện ồn ào như chợ Tết. Gia chủ đón tiếp chúng tôi gần 20 người, ở chung một nhà để cùng nhau vui đùa như ngày xưa. Chỗ này vài người mách thuốc hay, chỗ kia chỉ dưỡng sinh, kiêng cử. Nhà bếp đông người, hấp dẫn hơn với món ăn ba miền thơm phưng phức. Thi nhau nấu cơm ngon, chia nhau nếm món mới. Mấy ông bà tóc hoa râm, quây quần xem hình ảnh từ 53 năm qua. Vừa xem vừa cười khúc khích.

Ngày lập làng Tân Hương tại Xóm Gà Gia Định năm 1960, Thủy Ly đã có mặt. Thời đó, chị Ly là nữ trưởng Thanh Quan của trường Trần Thị Mai, chị ruột anh Thủy. Sau giờ học, cô nữ sinh Trung Vương này phụ giúp Mẹ buôn bán ở đường Gia Long Saigon. Anh Thủy, sinh viên Y khoa sắp ra trường, bận rộn sách đèn mà cuối tuần còn sinh hoạt HĐ đạo Tân Bình. Từ ngày được lọt vào mắt xanh Cô Năm, anh Thủy dù vất vả thế nào cũng có giờ đi “chầu” nàng áo lam Trung Vương! Tình yêu thắm thiết, ba năm sau “anh đưa nàng về dinh”. Khi trở thành bác sĩ Quân Y, anh phục vụ tại Phước Long, địa đầu giới tuyến. Chị ở Saigon nuôi cháu đầu lòng. Anh về Tân Sơn Nhất vài năm yên ổn. Tháng tư đen, vợ chồng bồng bế con đi Hoa Kỳ. Những năm đầu định cư vất vả. Cho đến khi mở phòng mạch tại Merkel TX, anh chị xây dựng một gia đình hạnh phúc với 4 cháu thành tài. Hạnh phúc nhất là khi chị Ly nhận được một bộ phận cơ thể của cô Ba Bến Thành. Chúng tôi xúc động trước tình thân thắm thiết của hai chị em dân làng.

Dân làng Tân Hương không cư ngụ trong một vùng, như các làng HĐ Trường Niên khác. Nhưng có dịp thì tìm nhau họp làng ngay. Với tuổi cao niên, 60-80, chúng tôi còn được gặp nhau vui đùa như sói con năm nào. Mỗi lần họp làng, không quên lễ tưởng niệm dân làng quá vãng. Đặc biệt, lần này tưởng niệm Ông Nhiều Lưu Hồng Phúc và ông Hương Nguyễn Quý Thục, vừa lia rừng tại quê nhà.

PHÓ HỢP TÂN HƯƠNG

Chủ nhật 18 Aug. 2013, các chị họp làng với áo bà ba.

LÀNG BHHĐTN QUẢNG TẾ

Kỷ Niệm 9 Năm Thành lập và Mừng Thương Thọ

Vào hồi 9 giờ 30 ngày Chủ Nhật 28-9-2013, Làng Quảng Tế Nam California đã tổ chức lễ sinh nhật 9 năm của Làng tại Garden Grove Park, Thành Phố Garden Grove, Sau Lễ chào Quốc Kỳ, Làng đã làm lễ tuyên lời hứa cho bác Sĩ Lê Phương Anh, cựu Trung Tá Quân Y QLVNCH, 82 tuổi. Bác sĩ Anh gia nhập Làng từ năm ngoài, nhưng nay mới được chính thức thừa nhận. Làng cũng nhận thêm hai thành viên mới: bác sĩ Võ Thanh Thời, cựu Đại úy Y Sĩ Quân Y Viện Nguyễn Tri Phương Huế, đã từng hoạt động HĐ tại Saigon vào thập niên 1970, và TN Trần Quốc Vãn, một cựu phi công phân lực cơ oanh tạc của QLVNCH, cựu Thiếu sinh Thiếu đoàn Trần Quốc Toàn Huế.

Lễ chúc mừng Thương Thọ các Trưởng trên Bát Tuần gồm có; Trưởng Nguyễn Thị Hạnh Nhân, 86 tuổi, Chị Quả Phụ Lê Mộng Ngọc 85 tuổi và Trưởng Tôn Thất Hy 84 tuổi. Sau khi tuyên đọc tiểu sử, mỗi Trưởng được trao tặng một tấm plaque có Hoa Bách Hợp HĐVN và một chậu Hoa Lan.

Sau đó, ACE hội học đề tài “Hương Đạo Trường Niên” một tài liệu 6 trang đánh máy do BS Thời hướng

Hình trên: Mừng thọ 3 vị trưởng lão: Tr Nguyễn Thị Hạnh-Nhon, Chị Lê Mộng Ngộ, và Tr. Tôn Thất Hy

Hình dưới: Tr. Tôn Thất Hy nhận lễ tuyên lời hứa cho bác Sĩ Lê Phương Anh,

dẫn. ACE học tập tài liệu này để biết rõ nguyên lai của Hướng Đạo Trưởng Niên và vì sao HĐTrN Việt Nam không xin gia nhập Tổ chức Nam Nữ Hướng Đạo Thân Hữu Quốc Tế. Cụ Trưởng Làng đã mời Bác sĩ Phương Anh giữ vai trò Trưởng Ban Dưỡng sinh và bs Thời làm Trưởng ban Văn Hoá của Làng. Buổi lễ kết thúc sau khi ACE cùng nhau dùng cơm trưa thân mật.

HẸN MÙA HÈ 2014

Sau một tuần vui xum họp tại trại Thăng Tiến IX vào mùa hè 2009 tại thành phố San Lorenzo, tiểu bang California, anh chị em Hướng Đạo Việt Nam hải ngoại bùi ngùi nắm tay từ biệt và nhất quyết hẹn gặp lại nhau tại Trại họp bạn thế giới HĐVN Thăng Tiến X vào mùa hè 5 năm sau, tức năm 2014 ở Houston, Texas....

Thời gian 5 năm quả thực quá lâu cho một cuộc hẹn, có lẽ thời gian đó cũng vừa đủ chờ mong cho các thành viên HĐ trẻ tuổi, nhưng lại gây lo lắng cho các trưởng lớn tuổi, nhất là các trưởng niên. Thậm chí có người đã phải

nghe ngào nói với “trưởng lão” khác một cách thật thất vọng :” Già rồi lại nhiều bệnh nữa không biết có chờ đến TT10 không “. Thật vậy ở vào cái tuổi “4 cao 1 thấp : cao tuổi,cao máu,cao mỡ,cao đường và thấp khớp “. Do đó 5 năm, là 60 tháng “bonus“ lộc trời cho sống thêm phước thọ, nhưng qua những buổi họp làng khi có cơ hội như các trại thân hữu HĐ của các đơn vị HĐVN, các buổi hiếu hỉ hàng năm trong vòng thân thương và tình nghĩa gia đình Bách họp, thời gian qua đi “ vụt bay trong phút giây ” và “mây gió mây tan họp, ta chớ lo gì cái cuộc phân kỳ” , rồi ‘ tình anh em chớ quên nhá , tình anh em tuy xa mà hoá ra gần. Thời gian thấm thoát thoi đưa, mùa xuân năm 2014 đã gần đến rồi và cuối hè “hẹn nhau” tại trại họp bạn Thăng Tiến X chẳng còn bao lâu nữa . Như câu hát “ còn trời,còn non sông và còn người, còn đoàn viên”, chúng ta các HĐ trưởng niên và cao tuổi chắc chắn phải “sắp sẵn” ba lô, lều gậy để gặp lại bạn cũ lẫn mới , và nhất là nhìn lại tuổi trẻ qua những khuôn mặt tươi vui và sinh hoạt hăng say, hồn nhiên và đoàn kết của các trại sinh đàn em và đàn con cháu HĐVN thân thương của chúng ta .Kỷ niệm sẽ ập về trong ký ức và thực tại , để gặp thêm tuổi già , tăng sinh động trong hạnh phúc và lý tưởng lẫn tinh thần HĐ ,qua lời hứa và luật HĐ chúng ta đã tuyên thệ khi xưa và gìn giữ mỗi ngày trong đời , vì một lần HĐ là mãi mãi HĐ.

Thân chúc quý trưởng “huynh tử” niên trưởng và gia đình có được một mùa Giáng sinh vui vẻ và mùa Xuân mới an vui và hạnh phúc để cuộc hẹn mùa hè của chúng ta được thực hiện như ý và thoả chí nơi đất hẹn: Thăng Tiến X , tại Camp Strake Houston,Texas,USA.

Thân ái bắt tay trái và hẹn nhau mùa hè 2014.

Sói Vui-tính NGUYỄN MẠNH KYM
Làng BHHĐTN Lạc Việt, Sacramento

Mới nhận bài viết này từ anh Kym , đọc rồi càng thêm hiểu tâm tình của quý Trưởng Niên trong khi chờ hội ngộ nơi TT10. Xin gửi anh Kym đôi dòng thơ cảm hứng từ bài viết của anh.

*Chưa đến mùa Xuân đã hẹn Hè
Về đây em sẽ kể anh nghe
"Bốn cao, một thấp" ai nào ngăn
Có dịp là đi hồng có "care"
"Sáu tám"chờ kia đâu có sợ
Nếu đi không nổi cứ ngồi xe (lãn)- như Bó Phúc)
Còn trời còn đất còn xum họp
Thăng Tiến mười chờ chín đợi nhe*

Đà-Điểu Cao Ngọc Cường

Nhắn tin Tr. Nguyễn văn Xuân, Florida

Nhận được bài “Bạn đã đến nơi này chưa?” của trưởng, loay hoay mãi không layout được, vì bài dài, không ai giúp đánh máy, nhiều hình ảnh rất đẹp, nhưng vì đã copy lên giấy thường, nên scan lại mất giá trị. Đọc báo Bạch Mã thấy bài của trưởng đã đăng, nên trưởng không thấy bài của trưởng đăng trên Liên Lạc kỳ này. Mong trưởng thông cảm. Liên Lạc mong được trưởng họp tác trong các số tới.

Liên Lạc

**TIỂU TRẠI
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN THĂNG TIẾN 10
BAN ĐIỀU HÀNH**

Tiểu Trại Trưởng : Tr. LÊ VĂN PHƯỚC
Toán thực hiện : Làng Bách Hợp Dallas, Texas
BAN CỐ VẤN

Tr. NGUYỄN ĐÌNH TUẤN - Tr. NGÔ VINH KHOA

PHÁC THẢO NHỮNG DỰ ÁN VÀ CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT TIỂU TRẠI

A – NHỮNG DỰ ÁN XÂY DỰNG TIỂU TRẠI : Trang bìa 4

B – CHƯƠNG TRÌNH TỔNG QUÁT TIỂU TRẠI

1/ Sinh Hoạt Ngoài Trời	2/ Ngày Đại Hội Hđtn
3/ Du ngoạn Houston, Texas	4/ Đêm Lửa Trại Hđtn
5/ Đêm Tâm Giao	6/ Sinh Nhật Tập Thể
7/ Hát Cho Nhau Nghe (Karaoke)	

THÔNG BÁO SỐ 1/ TT HĐTN

1/ **GHI DANH** Tham dự trại Thăng Tiến 10 / Tiểu trại HĐTN

a- GHI DANH tham dự trại Thăng Tiến 10 / Tiểu trại HĐ TN – vào website www.thangtien10.net; bấm vào REGISTER NOW trên hình tròn màu đỏ được hướng dẫn cách ghi danh online (BTC/TT 10 chỉ nhận ghi danh online.)..... hoặc bấm vào REGISTRATION trên bar màu đỏ để lấy các mẫu đơn khác.

b- Các Trưởng Niên chưa có hoặc không có đơn vị sinh hoạt như Làng, Xóm, Gia Đình Bách Hợp có thể liên lạc với VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN để ghi danh tham dự.

c- Lệ phí tham dự Trại : - \$US 220.00 nếu ghi danh từ 1/1/2014 đến 28/2/2014

- \$US 250.00 nếu ghi danh từ 1/3/2014 đến 30/4/2014 - \$US 280.00 sau ngày 30/4/2014

2/ **ĐẤT TRẠI** : Ngoài khu vực để cắm lều, có 32 giường ngủ (8 giường/phòng) với hệ thống điều hòa dành cho những Trưởng trên 60 tuổi; hoặc có giấy chứng nhận của bác sĩ sức khỏe yếu kém không thể ngủ ngoài trời . Lệ phí \$US 100.00 cho suốt kỳ trại.

3/ **LÈU GIẢI KHÁT TT** : Là điểm gặp gỡ nhau sau những năm tháng xa cách: để tâm tình(tt), để trao tặng (tt) những kỷ vật HĐ, để được thanh thân (tt), thành thoi (tt) sau những sinh hoạt nhiệt tình, và tha hồ tt và tt ...

Lều giải khát có nước uống và thức ăn nhẹ. Ban Ngày : Cà phê, nước trà, nước chai, Ban Đêm: Như ban ngày và có thêm chè hoặc cháo. KARAOKE vào những đêm không có chương trình sinh hoạt của Tiểu trại.

Lều giải khát tt hoan nghênh các món ăn đặc sản mà các Trưởng niên hoặc các Làng Bách hợp khác bày bán chung trong khu vực lều giải khát TT. (Liên lạc trước 1 tuần).

4/ **VĂN NGHỆ** : Bao gồm tất cả các thể loại (ca, vũ, nhạc, kịch, kể chuyện vui...)

a- Văn nghệ ĐÊM LỬA TRẠI HĐTN: Đề tài tự do. Mỗi đơn vị HĐTN đóng góp 1-2 tiết mục. Cá nhân 1 tiết mục.

b- Văn nghệ phụ diễn ĐÊM TÂM GIAO : Chủ đề “ Tình tự quê hương Việt”.

c- Văn nghệ phụ diễn ĐÊM SINH NHẬT TẬP THỂ ; Đề tài : Tự do (vui, hào hứng, sôi nổi.).

d- KARAOKE : Chọn lựa bài hát trong list nhạc (trên 5.000 bài).

e- THI HÓA TRANG : Đề tài tự do (chấm điểm về : Trang phục 6, trang điểm 3, diễn xuất 1 = 10 điểm) .

f- Mỗi tiết mục trình diễn không quá 5 phút.

g- Có quà lưu niệm cho các tiết mục xuất sắc.

5/ **DU NGOẠI HOUSTON, TEXAS** : Do ban tổ chức trại TT10 phụ trách

a- Tiểu trại HĐTN sẽ du ngoạn chung với Phụ huynh và Huynh Trưởng toàn trại.

b- Địa điểm , lệ phí và chương trình chi tiết sẽ thông báo sau.

6/ **TẤT CẢ CÁC Ý KIẾN ĐÓNG GÓP CHO TIỂU TRẠI HĐTN** xin liên lạc về :

a- Tiểu trại Trưởng Tiểu trại HĐTN Tr. LÊ VĂN PHƯỚC Phone # 214-649-4874.....

Email : phuocai92@yahoo.com Địa chỉ gửi thư: 2518 Pebblestone dr. Garland. TX 75044

b- Trưởng phụ trách kế hoạch Tiểu trại : Tr. NGUYỄN TĂNG BÌNH : Phone # 214-403-1923.

Email : tangbinhg@yahoo.com

Trên đây là những chi tiết hiện có, xin theo dõi tin tức cập nhật qua website: www.thangtien10.net

Nói dây liên lạc

Lý trưởng Lê Văn Phước, và quý trưởng Làng Dallas

Cám ơn sự tiếp đãi nồng hậu với tình nghĩa hướng đạo, đã cho tôi có dịp gặp đầy đủ anh chị em của làng Dallas, nhất là được gặp 2 vị trưởng lão Võ Văn Long và Nguyễn Thị Hai, được hát với nhau những bài hát hướng đạo khoảng 70 năm trước.

Tr. Nguyễn Hữu Xương, Paris

Gặp anh từ TT 9, thẩm thoát đã trên 4 năm, hy vọng gặp anh năm nay tại TT 10. Liên Lạc cám ơn mọi sự giúp đỡ của anh trong 4 năm qua.

Tr. Gấu điềm-đạm Trần Đông, Sacramento, CA

Rất vui nghe tin Trưởng dân thân nhận chức vụ Lý trưởng Làng BHHĐTN Sacramento, đã nhận được danh sách đầy đủ, và tiền yểm trợ của dân làng Lạc Việt.

Tr. Mỹ Lộc, lý trưởng và ace làng BHHĐTN Houston

Làng BHHĐTN tân lập đã tạo dịp cho tôi được họp mặt và sinh hoạt với quý trưởng tại Trại Giữ Vững, Camp Gordon, TX, thật vui và hữu ích. Mong gặp lại tại TT 10.

Tr. Trần Đỗ Cung, Salinas, CA

Cám ơn trưởng đã gửi yểm trợ cho Liên Lạc, sẽ trở lại thăm anh chị tại Salinas một ngày gần đây, nhân dịp năm mới, thân chúc anh chị sức khỏe dồi dào. Trưởng đừng quên đóng góp bài cho Liên Lạc cho số tới.

Tr. Nguyễn Thanh Viêm, Sydney, Australia

Xin gửi lời chúc mừng tới gia đình trưởng về anh Nguyễn Thanh Khiết, con trai trưởng đã được công ty AT&T tôn vinh là HERO AMONG US vì đã tham gia vào tổ chức “Nhân đạo giúp đồng bào Việt Nam”, và tích cực thực hiện các công tác xã hội tại địa phương.

Tr. Phạm Kính Tâm, Dallas, TX

Mừng được gặp gỡ trưởng tại Dallas tháng 11 vừa qua, hy vọng gặp lại tại TT 10. Sẽ tiếp tục gửi báo Liên Lạc như trưởng đã viết: “những tập báo này ở bên tôi như là được sống trong 1 gia đình với những người thân thương sau bao ngày xa cách ...có chút củi góp vào giữ lửa Liên Lạc”. Thành thật cám ơn trưởng.

Tr. Phùng Văn Báu, Dallas, TX

Cám ơn Báu với tất cả chân tình, đã đón anh chị từ phi trường và cho tá túc một đêm tại nhà và lái xe đưa đi mọi nơi để gặp gỡ anh chị em trưởng niên tại các thành phố vùng Dallas. Cho anh chị gửi lời hỏi thăm “bà xã”.

Tr. Đặng Ngọc Ánh, Santa Ana, CA

Chờ đợi bài viết của anh về chuyến thăm Âu Châu, Tr. Xương, “thổ công” của Paris, đã làm “guide” đưa anh đi nhiều nơi, hy vọng Tr. Xương cũng sẽ tổ chức một chuyến du lịch cho anh chị em trưởng niên trong tương lai như Tr. Xương đã đưa ý kiến từ TT 9 mà chưa thực hiện được. Cám ơn và tabtt.

Tr. Trần Thu Ba, Làng Quảng tế, Nam CA

Liên Lạc đã nhận được chi phiếu của trưởng do Tr. Tôn Thất Hy chuyển, cám ơn trưởng nhiều.

Tr. Beo-vui Huỳnh Ngọc Cúc, Tempe, Arizona

Cám ơn lời chúc kèm theo “củi” giúp duy trì ngọn lửa Liên Lạc. Ở Tempe trưởng có sinh hoạt hướng đạo không? Mong tin.

Tr. Trần Trung Hợp

Mục đích của Liên Lạc là giữ chặt mối dây giữa anh chị em hướng đạo Việt Nam không phân biệt tuổi tác để tiếp tục duy trì lối sống theo lời hứa và luật hướng đạo. Cám ơn anh đã liên tục nâng đỡ LL trong nhiều năm qua trong mục đích đó.

Tr. Hàn Phong Cao, Las Vegas, Nevada

Lâu lắm không thấy anh chị trở về “cố hương San Jose”, chắc chắn Tết này sẽ gặp anh chị về quê ăn Tết với Làng San Jose như mọi năm. Xin ghi nhận tinh thần hỗ trợ bền bỉ của anh chị với Liên Lạc.

Tr. Tuấn Việt, Renton, Oregon

Liên Lạc rất vui khi nhận được các bài thơ H Đ trưởng vừa sáng tác, chứng tỏ tinh thần vẫn còn sáng suốt và sức khỏe vẫn khả quan. Bài thơ TT 10 sẽ đăng vào số tới.

Tr. Gấu Gia Lai, Okemos, MI

Cám ơn trưởng đã khen “Liên Lạc độ này rất hay, good job ..” và lại còn gửi một chi phiếu kèm theo. Nhưng có một điều làm phiền trưởng: chi phiếu đề tên Mr Nguyễn Đình Tuấn, tôi đã gọi lại trưởng để xin sửa lại, xin đề “báo Liên Lạc”. tabtt

Tr. Thanh Lưu, Alexandria, VA

Tr. Tuyết Nga, Newark, DE

Tr. Nguyễn Quốc Trí, Montgomery Village, Md

Tr. Nguyễn Chí Công, Sacramento, CA

Liên Lạc đã nhận được yểm trợ của quý trưởng, xin chân thành cám ơn.

NGỰA SIÊNG-NẮNG

Ngọn lửa Liên Lạc còn bùng sáng là nhờ quý trưởng đã góp củi và chăm sóc. (Chi phiếu xin để Báo Liên Lạc)